

Tác giả Chu Hồng Đông

Viết Cho Con

**(Cuốn sách nhỏ này là những trang Nhật ký và Tùy bút
ba viết tặng con gái Chu Lê Diệu Anh – Chích Bông)**

Lời tựa gửi con

Có những điều thật khó bày tỏ khi nói thành lời, dù người nói ra là ba hay mẹ, dù người được nhắn gửi yêu thương ấy là con gái Diệu Anh (Chích Bông) của ba mẹ. Nên 6 năm qua, ba và đôi khi mẹ âm thầm “Viết cho con”. Viết từ ngày con mới là bào thai 3 tháng, viết qua những tháng, những năm cho đến khi còn tạm biệt ngôi trường mầm non để bước vào môi trường học tập mới, viết khi con bước sang tuổi thứ 6. Những bài viết nhỏ, những mẫu tâm sự của riêng ba, riêng mẹ nhưng tựa hồ đó là nỗi niềm chung của nhiều ông bố, bà mẹ trên khắp thế gian này. Ai cũng mong con mình là “em bé hạnh phúc” nhất, ai cũng trải qua những tháng ngày chăm con rồi nuôi dạy,... Nó chung thế, bao đời nay cuộc sống này vẫn thế nhưng cảm xúc của mẹ lần đầu có con, có Diệu Anh (Chích Bông) thì nó lại mới nguyên.

Ba gom những yêu thương này thành tập nhỏ những trang nhật ký, tùy bút “Viết cho con” bằng hai phần chia theo hai miền cảm xúc: “Những năm tháng đầu đời” đó là những ngày con bắt đầu xuất hiện trên thế giới này. Thai nghén, chào đời, mọc răng cái răng, chập chững tập đi, rồi lần đầu con ốm “Đưa con vào những miền văn hóa Việt” đó là những định hướng tư duy, tâm hồn khi con tiếp cận và ứng xử với các nét đẹp văn hóa truyền thống, những ngày lễ tết. Bên cạnh đó vẫn những trang nhật ký viết về những việc nhỏ nhưng đáng yêu của con.

“Viết cho con” được mở đầu bằng lá thư mẹ gửi cho em bé trong bụng và kết thúc bằng nhật ký ngày con về thủ đô thân yêu, báo công lên Bác Hồ kết quả rèn luyện, học tập 5 năm đầu đời ở trường mầm non. 6 tuổi, 5 năm là hơn 1.800

ngày và nhiều hơn những con số ấy là cảm xúc để ba viết cho người bạn đời bé bỏng của ba mẹ. Mai này con khôn lớn, tìm về tuổi thơ qua các thiết bị thông minh như vi tính, điện thoại (Youtube, Facebook....). Chạm tay vào miếng ký ức và đừng quên có cả cuốn sách nhỏ này ba “Viết cho con” nhé! Yêu bé con của ba mẹ thật nhiều.

Tác giả

MỤC LỤC

Lời tựa gửi con	1
Phần thứ nhất: năm tháng đầu đời	5
1. Thư mẹ gửi con gái rượi!	6
2. Chào mừng con sắp đến với cuộc đời này.....	8
3. Viết cho con gái mới chào đời.....	10
4. Những tháng đầu chăm cho con yêu!	12
5. Được làm bố thật tuyệt!	14
6. Lần đầu tiên con ốm.....	16
7. Những chiếc răng sữa đầu tiên của bé Chích Bông	18
8. Rôm di đùng cắn bé Chích Bông.....	20
9. Nỗi lòng người cha theo bước đi đầu tiên của con gái... ..	22
10. Ngày đầu mẹ chích bông đi công tác về muộn	24
11. Mùa trung thu con đến bên ba mẹ	26
Phần thứ hai: Đưa con vào những miền văn hóa Việt	29
1. Nhật ký cha viết cho con những ngày chớm đông	30
2. Nhật ký cha viết cho con gái những ngày cuối năm.....	32
3. Viết cho con gái sau khi vượt qua bệnh tiêu chảy cấp.....	34
4. Tết là để về bên gia đình.....	36
5. Tết Hàn thực của bé Chích Bông.....	38
6. Ước mơ sau này con làm cô giáo.....	40
7. Viết cho con trong ngày giỗ Tổ.....	42
8. Viết cho con: Mùa tan trường	44
9. Ngày tết đoan ngọ, diệt sâu bọ của bé Chích Bông	46
10. Ba mẹ chuẩn bị cho bé Chích Bông đi nhà trẻ.....	48
11. Trả lời phỏng vấn nhân ngày Gia đình Việt năm 2015.....	50
12. Ba đã thay đổi như thế nào kể từ ngày có con	54

13. Viết cho ngày con và mẹ đi biển Cửa Lò, tỉnh Nghệ An..	56
14. Chu Hồng Đông trả lời phỏng vấn báo mạng Afamily.....	59
15. Viết cho tuổi lên 4 của con yêu.....	66
16. Sống có lý tưởng con gái nhé.....	71
17. Mong con là em bé hạnh phúc	73
18. Ngày hội xuân của con	78
19. Viết cho tuổi lên 5 của con	81
20. Lễ khai giảng năm cuối bậc học mầm non của con gái .	83
21. Có một đảo Cát Bà thơ mộng trong con.....	86
22. Thương nhớ một mùa Halloween	88
23. Con về thăm lăng bác	90

PHẦN THỨ NHẤT

**NĂM THÁNG
ĐẦU ĐỜI**

Thư mẹ gửi con gái rượ!

Con yêu! Theo lịch của bác sĩ siêu âm thì hôm nay là con tròn 3 tháng trong bụng mẹ rồi đấy. Không thể nào tả hết được niềm hạnh phúc khi ba mẹ biết có con và con đang lớn dần.

Nhưng con yêu biết không, 3 tháng đầu tiên mẹ vô cùng mệt mỏi với những cơn ốm nghén, gần như mẹ không ăn uống được gì mà chỉ nằm truyền nước. Bởi vậy mẹ rất sợ, mẹ sợ con mẹ sẽ bị đối nhưng ơn trời con vẫn đang lớn và khỏe mạnh. Con yêu, qua màn hình siêu âm, ba mẹ thấy lúc này con còn bé tí nhưng rất hiếu động, chân tay con vùng vẫy, người con nhấp nhể không yên lúc nào. Mẹ đoán là con đang muốn gây sự chú ý cho mọi người và con muốn nói "Ba mẹ ơi, con đang ở đây!". Có đúng không con yêu của mẹ?

Rồi khi ba đi làm hay đi đâu đó về mà quên không đưa tay lên bụng mẹ vỗ nhẹ nói: "Ba chào con, hôm nay con có ngoan không?" là con phản ứng ngay, mẹ cảm nhận được những cái giật mạnh nơi bụng mẹ và khi đó là mẹ bị nôn rất nhiều và vô cùng mệt mỏi. Nhất là khi nào ba đi công tác xa là cả đêm con cũng thức và quậy phá luôn. Mẹ biết là con quen trước khi đi ngủ có ba hay vỗ về và nói chuyện với con rất lâu. Ba của con nói rằng, con là siêu quậy và điểm này là con giống mẹ. Ngày còn bé mẹ cũng hiếu động thật nhưng mà không nghịch như con đâu.

Con yêu, mẹ mong con lớn nhanh, khỏe mạnh và triệu chứng ốm nghén của mẹ sẽ dần hết. Hai mẹ con sẽ cùng cố gắng ăn thật nhiều để con mau lớn và mẹ thêm khỏe mạnh nhé. Còn nữa, con phải ngoan để mẹ còn làm việc nhé, mấy tháng nay mẹ chả làm được việc gì chu đáo nên giờ đây mẹ có rất nhiều việc phải làm. Mẹ có rất nhiều việc phải hoàn thành ở cơ quan này, rồi phải hoàn thiện và bảo vệ luận văn thạc sĩ mẹ đang làm dở dang này, rất nhiều và rất nhiều nữa con yêu ạ... Vậy nên, con hãy ngoan, lớn nhanh và khỏe mạnh con yêu nhé. Con là tình yêu, là hạnh phúc, là tương lai, là tài sản quý giá nhất và con là tất cả của ba mẹ đấy con biết không?

Ba mẹ yêu con rất nhiều và cả gia đình chờ đón ngày con chào đời đấy con biết không, thiên thần nhỏ bé của mẹ?

Mẹ yêu con rất nhiều!

*Mẹ của con :
Lê Thu Trang*

Chào mừng con sắp đến với cuộc đời này

9 tháng hơn qua rồi, giờ là phút chờ đợi con cất tiếng khóc chào đời, chỉ tuần nữa thôi, bé con của ba mẹ ạ.

Khi những chiếc tã, chiếc khăn, bao chân, bao tay... đã được xếp gọn trong làn đồ để chờ ngày đi bệnh viện đón con gái chào đời, ba mẹ ngồi thở phào nhẹ nhõm. 9 tháng hơn qua rồi, giờ là phút chờ đợi con cất tiếng khóc chào đời, chỉ tuần nữa thôi, bé con của ba mẹ ạ. Hôm nay để lưu lại hành trình 9 tháng 10 ngày đã qua của con, ba viết bài này gửi Chích Bông bé nhỏ, bé con cả nhà đang mong chờ.

Ba mẹ luôn cố gắng cho con những gì tốt đẹp nhất dù thời điểm này kinh tế chưa thực sự tốt, còn nhiều vất vả trong cuộc sống nhưng niềm lạc quan, yêu đời luôn tràn ngập. Cách nay

9 tháng con đã đến với ba mẹ, con là món quà vô giá ba mẹ nhận được sau ngày làm đám cưới. Nhớ ngày biết có con, ba mẹ đều hạnh phúc đến rơi nước mắt. Những ngày đầu của thai kỳ, mẹ là người vất vả nhất, không ăn uống được gì, sụt 5 kg, nước ối không nhiều, mẹ phải nằm truyền nước liên tục, nghĩ đến bé yêu mẹ lại cố gắng ăn. Đến tháng thứ 5 của thai kỳ mẹ mới ăn được chút xíu và các triệu trứng ốm nghén bắt đầu giảm. Đó cũng là thời điểm con của ba mẹ tăng cân nhẹ dù khi ấy con vẫn nhỏ hơn các bạn nhiều.

9 tháng, không biết tả thế nào hết được những niềm vui, mong chờ của ba mẹ, tuần thứ 5 con đã về nằm yên trong bụng mẹ, tuần thứ 7 trái tim non nớt của con bắt đầu đập những nhịp đầu tiên, ở tuần thứ 12 khoảng sáng sau gáy của con nhỏ trong mức độ cho phép, ở tuần thứ 22 hình thái thai nhi của con bình thường như trẻ sơ sinh, rồi tuần thứ 29 con trở mình xoay xuống để chờ ngày sinh.

Bên cạnh những niềm vui ấy là sự lo lắng luôn thường trực trong ba mẹ. Đó là nỗi lo con nhẹ cân hơn các bạn, lo con không đủ ối để thở trong bụng mẹ, lo lắm khi ở tuần thứ 32 bác sĩ thông báo bé của ba mẹ lại xoay nằm ngang bụng, tuần thứ 34 bé có tràng hoa quấn cổ, khả năng sinh mổ sẽ rất cao. Rồi nữa, thời gian gần đây khi báo chí đăng nhiều tin bất lợi cho các thai phụ và thai nhi của ngành y tế như tiêm nhầm vắc xin, rồi rơi trẻ sơ sinh khi tắm, nỗi lo tăng lên nhiều con gái ạ!

Qua những tháng thứ 3, thứ 7, ở tháng thứ 8 của thai kỳ, ba mẹ bắt đầu chuẩn bị đồ cho bé yêu. Theo kinh nghiệm, ba mẹ đi xin tã cũ của các bé hay ăn mau lớn, rồi mua những món đồ cho con. Ba mẹ bận việc nên thời gian dành cho con toàn là tranh thủ. Ba mẹ đã giặt đồ hai lần, phơi khô và gấp gọn trong một chiếc tủ nhựa rất xinh. Ở tháng thứ 9 của thai kỳ, bé yêu của ba mẹ cũng được 3kg như các bạn. Thời gian qua, con tuy chưa ra đời nhưng nhận được rất nhiều quà tặng nhé: quần áo, sách, vòng, gối ôm, bể bơi mini, giày lười..., ba mẹ đã cất đi, giữ gìn đến ngày con oe oe. 9 tháng qua rồi nhưng chưa là tất cả, còn một cuộc vượt cạn nữa để con gái của ba mẹ được chào đời, ba mẹ đã cố gắng rất nhiều. Con yêu cũng cố gắng lên nhé, cả nhà mong con Chích Bông ạ.

Thái Nguyên, tháng 8/2013.

Viết cho con gái mới chào đời

Đó là ngày tròn một năm đôi vợ chồng trẻ làm đám cưới và cũng là ngày con gái bé bỏng của họ chào đời.

Chu Hồng Đông

Con gái yêu của ba mẹ!

Đây không biết là lần thứ bao nhiêu rồi, trên các bài viết của ba trong năm nay đều mở đầu bằng 6 từ thân quen ấy: "Con gái yêu của ba mẹ!". Đúng là không tả làm sao hết tình thương ba mẹ giành cho con và hạnh phúc khi có con trong đời. Vậy là đã gần 2 tháng trôi qua rồi từ ngày con cất tiếng khóc chào đời. Hôm nay ngày 3/11 một ngày thật bình thường như trong 360 ngày của mọi người, nhưng với ba mẹ hôm nay là một ngày kỷ niệm. Ngày này tròn một năm về trước ba mẹ làm đám cưới. Nhớ lại khoảng thời gian này năm trước, ba mẹ đang bộn bề lo cho cuộc sống riêng của gia đình mình. Rồi cũng dần ổn định. Chuyện tình cảm của ba mẹ đã chuyển sang một trang mới, trang viết về cuộc sống gia đình. Đám cưới diễn ra như đã khép lại chương đầu trong một cuốn tiểu thuyết, mà cái hậu là những đôi yêu nhau đã đến được với nhau. Có vẻ "cổ tích" một chút nhưng đó là sự thật.

Chín tháng sau con ra đời, lại một chương mới nữa trong trang nhật ký cuộc đời của ba mẹ được mở ra. Trang viết ấy, ba mẹ dành để viết cho con, về con.

Và hôm nay con đang cùng ba mẹ tổ chức một lễ kỷ niệm nhỏ. Lễ kỷ niệm một năm ngày cưới của ba mẹ. Với ba mẹ tất cả đây cũng là lần đầu. Lần đầu tổ chức cho một năm đã trôi qua. Với con đây cũng là lần đầu hiện diện trong những shot hình có cả 3 người nhà mình. Các cụ xưa kiêng khem nhiều lắm như không cho bé chụp ảnh chẳng hạn, khi bé ngủ không được ghi hình chẳng hạn, rồi ảnh thì không được có ba người? Suy nghĩ nhiều rồi ba mẹ vẫn quyết làm theo cách của riêng mình vì lẽ thời gian chẳng bao bao giờ quay trở lại, chẳng bao giờ ngược dòng để đến được cái dấu mốc một năm như thế. Bữa tiệc nhẹ đã diễn ra quây quần bên gia đình bé nhỏ và

con gái trở thành trung tâm của sự chú ý. Mọi người hướng về con, yêu thương con thật nhiều. Con đúng là sứ giả để nối liền hạnh phúc của ba mẹ. Ba mẹ tự hào về điều ấy. Sau này lớn lên con sẽ chăm ngoan và học giỏi đúng như những gì ba mẹ mong đợi nhé con gái yêu.

Một năm qua rồi, hứa hẹn và ước mơ thêm gì nữa đây. Vật chất ư? Chẳng bao giờ là đủ con ạ, vì cả ba và mẹ đều tâm niệm mọi thứ vật chất sau này đều là hư vô cả. Có lẽ chỉ có niềm hạnh phúc, cả gia đình khỏe mạnh và quây quần như bây giờ là niềm mơ ước lớn lao nhất trong cả ba và cả mẹ khi cùng thổi nến cho chiếc bánh ngọt mừng một năm ngày cưới. Lại một lần nữa hạnh phúc đến với ba mẹ từ những sự giản đơn như thế. Đúng là hạnh phúc không mua được bằng tiền đâu con ạ, phải là sự nỗ lực, chung tay góp sức của từng thành viên trong một gia đình thôi con.

Những tháng đầu chăm cho con yêu!

Mẹ của bé Chích Bông thương!

Anh vẫn đôi khi gọi em bằng cái tên “Bà bầu quyến rũ” dù bấy giờ sau 7 tháng sinh con, em đã lấy lại form người thon gọn của cô gái anh yêu ngày nào, mẹ bé Chích Bông ạ. Bấy tháng qua rồi, Bấy tháng hạnh phúc khi có con yêu ở bên với biết bao cảm xúc.

Anh nhớ đến cái bờ ngõ ban đầu khi cả hai lần đầu tập ôm con. Con bé hơn mình vẫn thường tưởng tượng. Có lẽ do mình thường xem phim và thấy sau chào đời em bé đều lớn hơn và đáng yêu hơn em nhỉ? Con gái của mình cũng đáng yêu lắm nhưng con bé quá, mỗi lần bế con, đôi bàn tay ngưng ngụi vẫn lo bé lọt vòng tay rơi mất ...

Thời gian đã qua, anh nhớ nhất kỷ niệm những ngày con gái ốm. Cuộc sống cứ lặng lẽ trôi với mái ấm gia đình nếu không có ngày ấy, ngày con sốt cao, nhập Viện cấp cứu. Sau 6 tháng, sức đề kháng của con khác hẳn, có người bảo rằng sau 6 tháng sữa mẹ không còn cung cấp nhiều và đủ kháng thể cho bé nữa, nên bé hay

ốm hơn. Và con đã có cả 10 ngày dài nằm viện. Rồi đáng nhớ hơn nữa là những lần con có những biểu hiện nhận thức mới như: ngày con biết hóng chuyện, ngày con lẫy, ngày con biết chơi trò ú òa, ngày con biết ngồi ... Nhiều lắm những kỷ niệm của những ngày hai vợ chồng chăm con nhỏ.

Sau sinh, vợ cũng bắt đầu có nhiều thay đổi về hình thể. Ba tháng đầu, "Bà bầu quyến rũ" của anh vẫn còn mập hơn bình thường vì chế độ dinh dưỡng những ngày cho con bú. Sau 6 tháng thì dáng em gần thu gọn lại, giờ em có thể diện những chiếc đầm mà ngày xưa thường hay mặc. Và hạnh phúc khi cả hai mẹ con cùng diện đầm dạo phố.

Cảm giác có con thật vui và thanh bình em nhỉ. Thiếu đi tiếng khóc, tiếng cười, tiếng ê a của con nhỏ với hai vợ chồng thì cuộc sống ít đi ý nghĩa quá nhiều đúng không em. Và vì thế, dù hiện tại có khó khăn về vật chất đến đâu mình cũng hãy mỉm cười em nhé. Vì có con khỏe mạnh trong tay thôi đã là điều vô giá nhất với hai chúng mình rồi.

Chu Hồng Đông (Năm 2014)

Được làm bố thật tuyệt!

Có con mọi thứ tất bật thêm một chút, sống trách nhiệm thêm, nhưng được chăm con thấy hạnh phúc biết nhường nào.

Tôi được làm bố ở tuổi 30, lứa tuổi ấy với đa số người ở nông thôn thật là muộn màng, còn với giới trẻ như tôi ở thành phố là bình thường, đó là tuổi khá đẹp để làm cha trẻ con. Vì sao? Bạn cứ ngẫm xem, với một người bình thường như tôi, học xong phổ thông là 18 tuổi, 5 năm theo học đại học rồi ra trường để cần sự ổn định công tác. Lứa tuổi ấy hợp lý với một bộ phận không nhỏ những người trẻ đang sống đúng quy luật như tôi, đúng như thời của tôi, thời 8X ở thế kỷ 21.

Chục năm trước khác hẳn, khi cô gái ngấp nghé tuổi 30 đã xem là kém duyên, ế chồng; chàng trai tuổi 30 chưa lập gia đình bị xem là bất bình thường về giới tính. Xã hội thay đổi, cách nhìn con người cũng khác và hướng về thực tế hơn (tất nhiên tôi không phủ định quá khứ vì vào mỗi thời điểm quan niệm của con người cũng khác nhau). Cái gốc của việc lập gia đình là sự ổn định, khi mọi thứ đã ổn thì việc sinh con là lẽ đương nhiên, niềm mong mỏi của không ít người.

Tôi có những người bạn lấy nhau gần chục năm rồi vẫn chưa một lần được làm cha mẹ. Vì thế có con thôi đã là niềm hạnh phúc lớn nhất, chỉ cần con khỏe mạnh, không quan trọng đó là trai hay gái, giờ tôi đang sống theo lý tưởng ấy. Cách nay hơn một tháng, vợ chồng tôi đã đón cô con gái đầu lòng, nhớ lại phút giây đầu tiên được bế con trong tay, chưa bao giờ trong tôi thôi xúc động. Hình hài một em bé nhỏ nhắn, xinh xinh, mong manh, hai mắt mở bé tí, chập chờn thức và ngủ tằm tằm cười vô thức như một thiên thần, đáng yêu biết nhường nào.

Có những lúc đang đêm bé quấy khóc, cả nhà lại lục đục thức giấc để làm trò, hát ru, cho con ăn thêm sữa. Vài lần thành thói quen, cũng thấy hơi mỏi nhưng rồi tôi chợt nghĩ ấy là niềm vui. Không có con làm sao biết được những cảnh như này. Có những hôm bé ngủ từ chập tối đến 4h sáng đã dạy chơi rồi. Thấy bé nằm hiền quá, tôi quay sang hỏi "Con gái của ba làm gì dậy sớm thế", bé tằm tằm cười. Hỏi lần thứ hai, thứ ba, con vẫn lặp lại nụ cười ấy, chắc con đang cần người hóng chuyện. Thế là hai ba con hỏi nhau những chuyện à ơi đến khi trời trở sáng. Có con tính nết tôi cũng dần thay đổi, dù biết có khi đó chỉ là nhất thời. Mỗi lần tan giờ làm ở sở lại thấy muốn về nhà chơi với con ngay tức khắc dù lúc ấy bạn bè đang rủ đi làm vài cốc bia hơi hay ly rượu. Có con, khi mua sắm gì cũng nghĩ đến mua thêm cho con nữa, dù những thứ ấy con chưa dùng được ngay tại thời điểm này. Có con, vợ chồng đều chi tiêu hợp lý hơn vì muốn tiết kiệm một khoản phòng lúc con ốm đau, trở bệnh. Có con mọi thứ tất bật thêm một chút, sống trách nhiệm thêm nhưng được chăm con thấy hạnh phúc biết nhường nào. Cảm giác được làm bố trong đời thật là tuyệt.

Chu Hồng Đông

Lần đầu tiên con ốm

Đêm nay, khi bệnh của con đang có những dấu hiệu thuyên giảm, chỉ cần mẹ và bà ngủ cùng trong bệnh viện, ba về nhà nghỉ mà mắt không sao chớp được. Những ngày qua thực sự là chuỗi ngày ba cảm thấy u buồn nhất.

Có ai ngờ đâu, bé con của ba vẫn khỏe mạnh, nô đùa như mọi ngày bỗng nhiên trở bệnh. Thời tiết chính là yếu tố đầu tiên làm con gái của ba ốm. Con vốn được chào đời bằng phương pháp sinh mổ. Như y học đã nói, sức đề kháng của con sẽ yếu hơn trẻ sinh thường. Ý thức được điều ấy, ba mẹ luôn cẩn thận trong mọi việc chăm con. Từ miếng ăn, giấc ngủ đến những đồ chơi con hay cầm tay, ba mẹ đều kỹ lưỡng. Nhưng tháng 3, tháng giao mùa, miền Bắc thường nồm ẩm. Mọi năm, cứ 3 ngày mưa nồm ẩm là có gió mùa Đông Bắc. Vậy mà năm nay, hơn chục ngày dài cứ mưa và ẩm. Nấm mốc, không khí ứ đọng nhèm con yêu ạ. Đây là nguyên nhân chính dẫn đến con sốt cao trên 40 độ C.

Trước đây, đã có lần con gái sốt do đi tiêm chủng nhưng rất qua loa. Lần đầu thấy con sốt cao đến rét run chân tay, ba mẹ đâu biết, cứ nghĩ con lạnh lại càng ủ con thật kỹ. Sự kém hiểu biết ấy đã khiến ba mẹ phải trả giá, mà cái giá ấy quá đắt với ba mẹ vì đó là sức khỏe của con. Ba mẹ xin lỗi con gái nhiều lần, con gái nhé.

Nhớ đêm thứ 2 nhập viện cấp cứu, con lại một lần nữa làm ba mẹ hoảng loạn. 4h sáng con lên cơn sốt cao 41 độ C. Chân tay lại run, tay và

môi con lại tím tái khó thở. Ánh mắt con nhìn ba, nhìn mẹ, nhìn bà... như cầu xin gì đó trong tuyệt vọng. Ba đã khóc. Lần thứ 2 trong đời, con gái làm ba khóc. Lần thứ nhất là ngày sinh con, xúc động khi được nhìn thấy con và ôm con vào lòng sau 9 tháng mong chờ. Lần thứ hai là lần nhìn ánh mắt cầu cứu của con khi phải nhập viện cấp cứu trong tình trạng sốt cao, tái nhợt, khó thở và run cập cập. Nhớ đến đây tay ba vẫn run khi viết dòng chữ này...

Bác sĩ, họ là những người thực sự bình tĩnh con gái ạ. Trước ca bệnh của con, bác sĩ đã yêu cầu ba mẹ cởi hết đồ và chườm nước ấm cho con trong suốt đêm đó. Cùng với thuốc giảm sốt, cách làm này đã lấy lại thân nhiệt bình thường cho con gái của ba. Ba lại nhớ đến những lúc con lặp lại cơn sốt cao tím tái. Thêm một lần ba mẹ hoảng loạn tinh thần khi bác sĩ đề nghị làm các xét nghiệm chuyên sâu hơn (như lấy dịch màng não, tủy sống...) do nghi con sốt viêm não và bệnh khác. Cả ba mẹ đã mất phương hướng và hoảng loạn ít nhất là trong nhiều giờ đồng hồ liền.

Giờ mọi việc đang lắng xuống theo đúng quy luật của trẻ bị nhiễm sốt virus do thời tiết giao mùa. Ba chúc con yêu sớm vượt qua những tháng ngày ốm đau này, để tiếp tục thực hiện sứ mệnh của mình: Là chiếc cầu nối liền tình cảm gia đình; là động lực sống – học tập – phấn đấu của ba mẹ; là nguồn vui của gia đình và họ hàng. Yêu và thương con nhiều hơn những gì ba có thể nói, có thể viết... con gái ạ!

Thái Nguyên, ngày 4/3/2014.

Những chiếc răng sữa đầu tiên của bé Chích Bông

Ba thở phào nhẹ nhõm khi biết những cơn sốt nhẹ hai ngày qua của con gái rệu là cơn sốt do mọc răng sữa, những chiếc răng sữa đầu tiên của Chích Bông.

Vậy là con gái đã tròn 6 tháng tuổi. Sáu tháng bên con, chăm cho con từng bữa ăn, giấc ngủ đã làm dày thêm những trang nhật ký của ba và của mẹ. Khi là niềm vui thấy con tăng trưởng chiều cao, cân nặng đúng như biểu đồ phát triển của các bé gái bình thường, niềm vui thấy con biết hóng chuyện, biết lẫy mỗi lúc đặt con nằm... Khi là nỗi buồn kèm lo lắng vì con ốm do trái gió trở trời. Sáu tháng ấy, thời gian đi nhanh nhưng cũng có những ngày chậm đến lạ thường. Đó là những Chích Bông ốm nằm viện.

Để ý kỹ ba mẹ thấy dạo này con có nhiều thay đổi. Con thích đưa mọi đồ vật con cầm được vào miệng ngấu nghiến nhai, dù chỉ là nhai không. Con cũng hay chảy dãi hơn ngày thường. Hai hôm nay con trở sốt nhẹ... Vẫn biết trẻ con mỗi khi thay đổi môi trường hay thay đổi một chút gì trong cơ thể mà phản ứng không kịp là sốt. Phòng những lần trước con sốt cao, ba mẹ đã cho con đi khám. Từ nỗi lo thành niềm vui với ba mẹ, khi bác sĩ thông báo Chích Bông đang nhú mầm hai chiếc

răng sữa xinh xinh nơi hàm dưới. Vậy là con gái đang phát triển và hoàn thiện thể lực từng ngày. Việc sốt do mọc răng với trẻ cũng vậy, đó là dấu hiệu rất bình thường, không có gì đáng ngại.

Với những chiếc răng sữa đang mọc và hoàn chỉnh, con gái có thể ăn những thức ăn cứng hơn chút lỏng. Mẹ rất vui, để đón chào hai chiếc răng sữa xinh xinh ấy, mẹ mua tặng con gái yêu một bộ đồ ăn dặm với chiếc thìa nhựa có đầu bằng silicon mềm mại để không làm hỏng lợi của con, mua những tô đựng bột với hình thù các con vật rất bắt mắt. Mẹ cũng không quên mua cho con những chiếc yếm dài, yếm ăn dặm bằng chất liệu polyme không thấm ngược. Để chuẩn bị dài hơi hơn, chiều nay cả nhà đi siêu thị. Ba mẹ đã dừng lại rất lâu ở gian hàng dành cho bé, tìm mua cho con những chiếc bàn chải đánh răng bé tí hon. Vẫn biết phải một thời gian dài nữa, con mới hình thành ý thức vệ sinh răng miệng như các anh, chị hai ba tuổi.

Con gái yêu của ba mẹ mỗi ngày một lớn, mỗi ngày ba mẹ lại cất được vào hành trang chăm con của mình những kinh nghiệm nho nhỏ. Đó là việc phải để ý đến con mỗi ngày. Một sự thay đổi dù rất nhẹ của con nhưng có thể là một biểu hiện cho một sự kiện lớn với con sau này, đặc biệt là những sự kiện mang tên "sức khỏe". Như những thay đổi gần đây của con là dấu hiệu hai chiếc răng non đầu tiên đang hình thành. Hai chiếc răng sữa bé bé, xinh xinh dần lộ trên nụ cười thiên thần của Chích Bông.

Chu Hồng Đông

Rôm ơi đừng cắn

bé Chích Bông

Trời nóng, bé Chích Bông đã bị rôm sảy. Bằng chút kinh nghiệm dân gian, ba mẹ đã giúp bé loại bỏ cảm giác ngứa ngáy khó chịu. Xin chia sẻ cùng các bố, các mẹ.

Nắng nóng quay về miền Bắc. Đây là mùa nắng nóng, oi bức đầu tiên của bé Chích Bông. Mới đầu mùa hè, nắng đã quá gay gắt. Những ngày này nếu ra đường lúc nóng nhất là 37 đến 38 độ C. Chích Bông chưa quen với

nắng nóng, mới đang thích nghi dần thôi vì bé mới 8 tháng tuổi. Thời tiết miền Bắc là vậy đó Chích Bông, có 4 mùa rõ rệt. Mưa nồm ẩm và ấm áp là mùa xuân, không khí mát mẻ là mùa thu, rét là mùa đông và hè thì nóng oi bức.

Phản ứng đầu tiên của Chích Bông với hè là người mọc nhiều rôm sảy. Những ngày nóng, người con xuất hiện nhiều nốt sẩn nhỏ lấm tẩm màu hồng, mọc thành từng đám nhỏ ở lưng và chân. Đã có lúc ba mẹ nghĩ về bệnh sởi, căn bệnh quái ác đã hoành hành khắp cả nước thời gian qua. Nhưng rồi ba mẹ trấn tĩnh lại vì bé con không có dấu hiệu gì của sởi. Bé vẫn rất ngoan, vẫn ăn dặm như mọi ngày, vẫn nô đùa... có một điều khác là con ra nhiều mồ hôi hơn dù ba mẹ đã dùng khăn thấm liên tục. Đôi khi trong giấc ngủ, con khó chịu vì ngứa mà chưa biết nói để ba mẹ biết, con chỉ biết khóc rồi trần trọc không lành giấc.

Quạt điện làm mát đã được ba mẹ sử dụng để giảm nhiệt cho con vào ban ngày, máy điều hòa đã được mở để giữ cho nhiệt độ phòng ổn định ở mức 24 đến 26 độ C khi đêm con ngủ. Theo kinh nghiệm dân gian, ba mẹ đã đi chợ mua mướp đắng (trái khổ qua theo cách gọi của người miền Nam) và rau kinh giới, rửa sạch, ngâm nước muối và đem đun sôi, để nguội thành nước tắm cho con.

Sau ba lần tắm, các mụn rôm của con nặn hết, làn da con lại mịn màng, mát dịu. Tắm mát xong, được thoa một lớp phấn rôm mỏng, không còn cảm giác khó chịu vì ngứa, bé lại lăn ra ngủ, đáng yêu như một thiên thần. Những thoáng lo về dị ứng, về sỏi của con trong ba mẹ hết hẳn... Hè và nắng nóng, truyền thông đang nói nhiều về những bệnh như tay chân miệng, sởi và các dịch bệnh khác. Dù rất chú ý đến việc vệ sinh cá nhân của con nhưng ba mẹ vẫn thực sự lo lắng. Để phòng sởi thì con vẫn đợi đến khi tròn 9 tháng tuổi mới được tiêm vắcxin.

Tháng 5/2014 Chu Hồng Đông

Nỗi lòng người cha theo bước đi đầu tiên của con gái...

Ở tháng thứ 10, Chích Bông đã tự mình vịn vào thành ghế và buông tay đứng vững.

Chích Bông hiếu động nên muốn đuổi theo những thú con bắt gặp phía trước mặt. Thế là con gái liều nhấc chân bước đi.

Ba vẫn nhớ đã đọc đâu đó rằng, khi trẻ vấp ngã hãy để trẻ tự đứng lên

để rèn con tính tự lập, khi trẻ khóc không nên nựng nhiều làm trẻ quen được nuông chiều dễ hư và quấy. Ba tự dặn lòng sẽ nghiêm khắc với con trẻ trong giáo dục con nên người. Hôm nay, chứng kiến Chích Bông tập đi, con vừa đứng vững, bước chập chững đã ngã nhoài ra mặt đất. Con gái mếu máo khóc, nước mắt lưng tròng. Vì con là con gái, cần lắm sự chở che, vỗ về mỗi khi vấp ngã nên ba mẹ đã giang tay đỡ con đứng lên và bước tiếp.

Ở tháng thứ 10, Chích Bông của ba mẹ đã tự mình vịn vào thành ghế và buông tay "tài... tài" đứng vững. Con gái hiếu động nên muốn đuổi theo những thú con bắt gặp phía trước mặt. Thế là con gái liều nhấc chân bước đi. Ngay ở bước đi đầu tiên ấy, con đã vấp ngã rồi. Ba mẹ biết là Chích Bông đau lắm vì con rất nghị lực, con ít khi khóc, ngay cả khi tiêm phòng đau điếng con cũng chỉ nhăn mặt tý rồi thôi. Tuy nhiên, lần này ngã con đã khóc. Đau đứng không con? Ba tin có cả tủi thân nữa. Con vẫn tự mình làm được mọi thứ như bò theo quả

bóng tròn, xoay người khắp chiều để tự tay túm những đồ vật chung quanh mà con thích... thế mà bước đi đầu tiên sao khó vậy?. “Vạn sự khởi đầu nan” con gái ạ, bước đi đầu tiên dù khó nhọc nhưng thật thiêng liêng với mỗi con người. Bằng đôi chân nhỏ bé, rồi con có thể tự mình đi trên những con đường dài phía trước.

Xót xa thấy con ngã đau nhưng trong lòng ba mẹ đã vui thầm, vì con gái trưởng thành thêm rồi, muốn tự mình bước đi và khám phá thế giới xung quanh. “Ai nên khôn chẳng đòi lần vấp ngã”, nên con gái của ba mẹ à, đừng tủi thân khi ngay bước chân đầu đời con đã chưa tự mình làm được nhé. Con hãy bình tĩnh nắm lấy tay mẹ và tay ba để bước đi lại từ đầu. Thời gian, sự rèn luyện sẽ làm đôi chân con thêm cứng, rồi con sẽ tự đi trên chính đôi chân của mình. Dù ba mẹ không thể theo con hoài trên mọi con đường con sẽ bước nhưng ba mẹ sẽ luôn dõi theo con, trên mọi lối con đi. Con gái à, sự thành công thật sự của mỗi con người là dám đứng dậy, bước đi tiếp mỗi khi vấp ngã. Trong đường đời sau này cũng vậy, sẽ có những lúc con gái vấp ngã, không có ba mẹ ở bên, nhưng hãy luôn nghĩ về ba mẹ con nhé, ba mẹ sẽ tiếp thêm cho con nghị lực để vượt qua những gian khó của cuộc đời.

Chu Hồng Đông

Ngày đầu mẹ Chích Bông đi công tác về muộn ...

Hôm nay vì công việc cơ quan, mẹ Chích Bông đi công tác về muộn. Con gái nhớ mẹ, tối muộn rồi vẫn dõi mắt tìm, có ba ở bên nhưng mẹ là người không thể thay thế mỗi lúc đêm về...

(Chích Bông đi tìm mẹ yêu lúc đêm về)

Con gái rệu đã ti xong bình sữa bà pha rồi, đêm đang dần buông, thành phố tĩnh lặng hơn như đưa tất cả các trẻ thơ vào giấc ngủ, ấy vậy mà Chích Bông của ba vẫn mở mắt, con còn thức lắm. Con gái nhớ mẹ không ngủ được. Hôm nay vì công việc cơ quan, mẹ đi công tác về nhà muộn.

Mẹ đã dặn ba nhớ tan sở về nhà ngay với con vì con quen hơi ấm của ba và của mẹ. Con mới 10 tháng nên cần lắm sự âu yếm, trìu mến của ba mẹ. 5 giờ chiều tan sở, ba vội vàng về nhà với con gái. Con gái ở nhà với bà hôm nay cũng rất ngoan. Con ăn được 2 tô bột mini rồi, 1 bình sữa và nửa quả bơ làm sinh tố. Thấy ba đi làm về, con bỏ lại đồng hồ chơi và gấu bông để ôm ghì cổ ba, thơm nhẹ nhàng lên má ba. Rồi con cười tí, nụ cười mà ba dám cá là ba sẵn sàng đánh đổi mọi thứ để có được nụ cười hạnh phúc ấy của con.

Bữa tối trôi đi, hai ba con ngồi mở chương trình quảng cáo trên truyền hình để xem. Những chương trình quảng cáo mà con rất thích vì sự vui nhộn như quảng cáo mì Kokomi, sữa chua uống Vinamilk ... Con vui nên theo dõi không chớp mắt. Đôi khi con còn nhún nhảy, vỗ tay theo nhạc điệu quảng cáo. Nhưng không để con phụ thuộc quá nhiều vào màn ảnh, sau gần 30 phút xem truyền hình, ba lại bày đồ chơi để cùng con

khám phá. Nhưng chỉ một lúc thôi, con lại không còn hào hứng nữa rồi. Tối càng muộn, ba phát phát hiện ra một điều bé yêu của ba không được vui như lúc đầu. Nhìn gương mặt con ba biết, con bắt đầu nhớ mẹ rồi. Ánh mắt con bắt đầu dờ dẫm mọi góc quen trong nhà. Phòng bếp, nơi mẹ hay cùng bà nấu ăn, cũng không thấy mẹ. Phòng khách, nơi mẹ hay cùng bé chơi đùa, cũng không thấy mẹ. Phòng ngủ, mọi thứ vẫn ngăn nắp như lộ ra phần trống trải vì mẹ vắng nhà. Con rớm nước mắt rồi vì nhớ mẹ, nhớ được mẹ ôm vào lòng cho “bú tý bú tý” vào những giờ trước khi đi ngủ như thế này. Mười tháng tuổi mà, có tự lập đến đâu con vẫn cần có mẹ ở bên, nhất là lúc đêm đang về như này.

Ồ mãi trong nhà chắc không ổn? Ba nghĩ vậy, vì con nhìn vào đồ vật gì, chạm tay vào thứ gì cũng sẽ nhớ tới mẹ ngay lúc này. Rồi trong đầu ba nảy ra ý tưởng dắt xe máy điện của con đi tìm mẹ. “Con ngoan đi, ba cùng con đi tìm mẹ về nhé!”. Thế là hai ba con dong duổi đi xe đạp điện mini ra phố. Phố về đêm rồi cũng không còn nhiều xe qua lại. Con gái ngồi xe đạp điện, chân nhún ga nhẹ nhàng cho xe di chuyển. Đường nội khu dân cư nên dành cho các bà đi bộ và các các bé tập xe đạp là phần nhiều. Con gái yêu đi tìm mẹ về nhà. “Mạ... mạ...” tiếng con trong đêm nghe rõ ràng và khiến ba càng xúc cảm. Yêu con gái quá! Lần đầu vắng mẹ gần cả một ngày, có ba ở bên nhưng mẹ lại là người không ai thay thế được lúc này.

Gần 11 giờ đêm rồi, giờ này như mọi ngày là con đã ngủ say sưa lắm. Chơi thêm với xe đạp điện một lúc, mắt con gái bắt đầu xụp xuống, cơn buồn ngủ lại quay về. Thế là hai ba con dắt xe trở về nhà, cũng là lúc mẹ Chích Bông đi làm về đến cửa. Gặp mẹ, gái rượu của ba mừng ra mặt, con rúc rúc vào lòng rồi quen hơi con ngủ tít. Mẹ về nhà, giờ thì thành phố sẽ buông hẳn đèn đi ngủ và giấc mơ lại trở về với thiên thần của ba mẹ.

Thái Nguyên ngày 18/7/2014

Mùa trung thu con đến bên ba mẹ

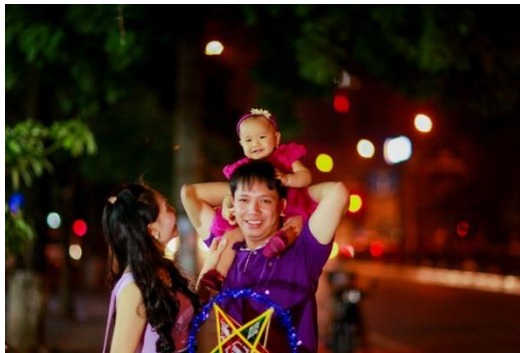
Ba vẫn nhớ như in ngày con gái chào đời đúng là dịp Tết Trung thu năm trước.

Con gái yêu của ba!

Mùa Trung thu năm nay đã thực sự về trên khắp các phố phường của thành phố. Hôm nay đi làm về, ba thấy nhiều quầy hàng đã bán bánh Trung thu, thấy những quán bán đèn ông sao, bán đồ chơi xanh đỏ thật đẹp mắt. Ba đã dừng lại tìm mua cho Chích Bông chiếc đèn ông sao đẹp nhất. Trung thu năm nay, con đã biết đi rước đèn. Con lùn tùn đi theo các anh chị trong khu phố, tay cầm chiếc đèn ông sao thật đẹp. Để an toàn cho con, ba mẹ không chọn đèn có nến mà chọn một chiếc đèn chạy bằng pin rất sáng. Con vui như chưa bao giờ vui như thế.

Ba vẫn nhớ như in ngày con gái chào đời đúng là dịp Tết Trung thu năm trước. Con đã đến với ba mẹ và gia đình trong một ngày Tết Trung thu thật đẹp. Ngày ấy trăng sáng và dịu hiền nhất trong năm, mùa ấy thời tiết ôn hòa dễ chịu nhất trong bốn mùa xuân, hạ, thu, đông. Thật ngẫu nhiên, ngày con gái chào đời lại là một ngày Tết ý nghĩa, đặc biệt với thiếu nhi. Con được sinh mổ nên ở lại trong bệnh viện phụ sản 5 ngày. Đêm ấy, thành phố rộn ràng bao trẻ đi rước đèn trông trăng, còn ba ôm con gái bé bỏng trong phòng hộ sinh của bệnh viện.

Con chưa biết Tết Trung thu là gì, chỉ nhắm mắt ngủ tít. Ngoài kia, tiếng trống múa lân rộn ràng không làm con

bận lòng trong giấc mộng. Con đã mơ thấy gì mà toét miệng cười yêu đến vậy? Ngày con trong bụng, trên hình ảnh siêu âm 3D, đôi lần ba mẹ bắt gặp được hình ảnh nụ cười duyên ấy của con. Mẹ đã dùng máy quay phim ghi lại khoảnh khắc con nhoẻn miệng cười trong bụng ấy. Đoạn clip độc đáo này ba mẹ đã lưu giữ thật cẩn thận cho con gái yêu. Ba đọc các sách thấy từ thai nhi các bé đã biết mơ mộng rồi. Giấc mơ ấy là gì chưa ai biết, ba và mẹ cũng không biết, nhưng hẳn giấc mơ rất đẹp nên con gái của ba đã tũm tũm cười yêu đến vậy.

Trung thu năm nay về nghĩa là con đã tròn một tuổi. Thời nằm nôi, Chích Bông đã biết đi những bước chân đầu đời. Thế là năm đầu tiên bên con đã trôi qua, một năm với biết bao mong chờ: Mong ngày ba tháng con biết lẫy, bảy tháng con biết bò, mong thấy con mọc từng chiếc răng sữa đầu tiên, mong con biết ngồi, rồi đến ngày con biết đi, con biết bi bô tiếng gọi ba, mẹ... Hạnh phúc lắm mỗi lần ba mẹ phát hiện ra một thay đổi mới của con về thể chất hay nhận thức. Mười hai tháng bên con chất đầy kỷ niệm không bao giờ quên với ba mẹ và cả nhà. Nhớ nhất là những ngày con gái ốm nhập viện cấp cứu vì sốt cao, tím tái khó thở. Mười ngày con nằm viện, mười ngày nụ cười đi vắng trên đôi môi của ba mẹ và cả nhà.

Có những lúc nhìn con non nớt chống chọi với bệnh, ba mẹ đã gần như tuyệt vọng. Con gái là ca đặc biệt nhất trong phòng cấp cứu khoa Nhi ngày ấy, cứ 20 phút cơn sốt cao lại lặp lại một lần, nhưng con gái dũng cảm đã chiến thắng những tháng ngày ốm đau. Rồi yên bình lại tìm về ngôi nhà nhỏ khi con được trở về nhà.

Sinh nhật lần đầu tiên của con sẽ diễn ra trong ấm áp và đoàn viên khi cả nhà phá cỗ trông trăng, xem con gái nô đùa bên các bạn và anh chị. Đêm Trung thu, dưới ánh trăng thu tròn nhiều mơ mộng, mỗi người trong phút giây này đều mang trong mình hoài bão lớn của cuộc đời. Hoài bão ấy với ba mẹ chính là sự nuôi dạy Chích Bông khôn lớn, trưởng thành. Để mỗi năm rằm tháng Tám, lại cùng con thổi bánh kem mừng sinh nhật, đón tuổi mới, đón những đổi thay trong bước đường đồng hành cùng con đến với tương lai. Từ ngày có Chích Bông ấy, Trung thu với ba mẹ ngoài là dịp báo hiếu với ông bà cha mẹ còn là dịp đoàn viên, quây quần bên con đón tuổi mới. Hạnh phúc đến vừa đủ để ba viết bài này mừng con tròn một tuổi. Yêu và thương con gái nhiều.

Chu Hồng Đông

PHẦN THỨ HAI

ĐƯA CON VÀO NHỮNG MIỀN VĂN HÓA VIỆT

Nhật ký cha viết cho con những ngày chớm đông

Tháng 11, miền Bắc bắt đầu đón những đợt không khí lạnh từ phương Bắc về. Năm nay là năm thứ hai Chích Bông của ba mẹ được đón mùa đông với giá rét.

Tháng 11, lại thêm một năm sắp qua đi. Cuối năm cũng là mùa cưới, mùa để các đôi uyên ương xây đắp hạnh phúc gia đình. Nhớ lại khoảng thời gian này hai năm trước, ba mẹ cũng như những đôi uyên ương ấy, gắp từng cọng rơm, cây lá khô về xây tổ ấm đầu mùa đông, giá rét. Rồi tổ ấm ấy của ba mẹ có thêm thành viên nhí, bé xinh nhất nhà mà

ba mẹ thương gọi là Chích Bông. Chích Bông đúng là sứ giả của tình yêu. Con đến với ba mẹ, xua hết những muộn phiền về đời sống cơm áo thường nhật. Nghĩ về con, ba mẹ thấy mình có cả một trời để yêu thương và hạnh phúc.

Ba nhớ ngày con mới sinh, tan giờ làm ở cơ quan, ba lại chạy nhanh xe về nhà với tổ ấm. Có khi chỉ nhìn và ôm con gái thôi vì ba không biết làm gì. Mọi việc chăm trẻ sơ sinh đã có bà và mẹ lo cho con gái rồi. Ngày ấy, con mới một tháng tuổi, trời bắt đầu trở lạnh. Con chưa quen khí lạnh nên bị nghẹt mũi khò khè khó thở. Dù con đã được vệ sinh mũi bằng nước muối biển nhưng theo kinh nghiệm dân gian, ba vẫn chạy xe khắp thành phố, tìm mua những quả bồ kết phơi khô về đốt lấy khói xông chữa nghẹt mũi cho con gái. Hương bồ kết cay cay, thơm nồng làm ấm cả căn phòng và cũng giúp gái rệu của ba dễ thở hơn rất nhiều. Rồi con cũng quen với khí lạnh. Sau ba ngày, con không còn nghẹt mũi nữa.

Lớn hơn một chút, con đã biết nhận thức “quen và lạ”. Nhìn người quen, con gái biết theo. Nhìn ai lạ, chưa gặp bao giờ, con biết mếu máo khóc. Nhớ những lần ba đi làm về, con gái theo ba, nhất định đòi ba ôm vào lòng cho kỳ được.

Một năm qua rồi, giờ con đã biết hơn rất nhiều. Hơn một tuổi, con đã biết bi bô nói ghép những từ rất ngộ nghĩnh. Có hôm đói bụng, con biết gọi “ba nhanh nhanh” để mang cháo cho con ăn. Thấy con cuống lên vì đói, ai cũng phải buồn cười. Chỉ mất năm phút, con đã ăn xong bát cháo đầy. Vui nhất là con bắt chước người lớn rất nhanh và chính xác. Có lần, giở một cuốn sách ảnh các con vật, ba chỉ vào chú mèo và nói “cat, meo meo”. Sau vài lần ba hướng dẫn, Chích Bông đã biết tìm đúng con mèo giữa bao con thú khác trong sách ảnh. Yêu lắm những lúc con khoanh tay “ạ” để được xin một món đồ gì đó, hay con hôn tay tạm biệt “good bye” những lúc đòi được ba mẹ bế đi chơi.

Chiều nay, gió lạnh ủa về đột ngột. Ba mẹ tìm những đồ lạnh năm trước mặc cho con. Những bộ áo mùa đông năm trước con mặc rộng thùng thình vì ba mẹ dự phòng mua lớn hơn một size dùng được cho trẻ một tuổi, giờ cộc đù. Chích Bông đã dài ra rất nhiều. Đang thoải mái trong những bộ đồ hè thu rộng rãi, giờ mặc áo lạnh dày và cồng kềnh, Chích Bông có vẻ không thoải mái. Con đang tuổi tập đi mà. Mỗi lúc thay đồ cho con, ba mẹ phải pha trò, chỉ những họa tiết ngộ nghĩnh trên áo quần để con hợp tác.

Mùa đông đang về nghĩa là một năm nữa đang dần khép lại. Những tháng năm đầu đời của Chích Bông, ba thấy lâu mà cũng rất nhanh. Mỗi ngày trôi đi, mỗi một mùa đang tới, ba mới thấy con lớn hơn nhiều so với cùng kỳ này năm trước.

Chu Hồng Đông

Nhật ký cha viết cho con gái những ngày cuối năm

Ngày cuối tuần, ba đưa Chích Bông đi mua lịch mới. Ba tuần nữa là bước sang năm mới dương lịch 2015 rồi. Tết nguyên đán cũng đang dần về gõ cửa mỗi gia đình.

Chu Hồng Đông

Năm cũ qua đi, nếu được hỏi "điều gì làm ba ấn tượng và nhớ nhất", câu trả lời chắc chắn là những kỉ niệm với con gái, "ngôi sao nhí" trong lòng ba mẹ và họ hàng. Từ ngày con ra đời, con đã mang đến

cho ba mẹ quá nhiều cảm xúc và kỉ niệm. Con mới hơn một tuổi thôi nhưng mỗi ngày trôi qua bên con thực sự là một ngày chẳng bao giờ quên được với ba mẹ. Mỗi ngày qua đi ấy đã không vô nghĩa với ba mẹ vì ngoài công việc ở công sở, con đã lấp đầy phần nhiều chỗ trống và cảm xúc rồi. Vui có, buồn có, hạnh phúc có, lo lắng có... Thật trọn vẹn cảm xúc trong lòng ba mẹ kể từ ngày có con.

Nhớ ngày con còn phôi thai trong bụng mẹ, cả nhà đều mong cho sớm qua 9 tháng 10 ngày để được gặp mặt con gái vì những ngày thai nghén của mẹ đã quá dài với tất cả trong gia đình mình. Hình ảnh siêu âm cho thấy rất rõ gương mặt và nụ cười của con nhưng khi mẹ chưa hạ sinh an toàn thì nỗi lo vẫn còn trong ba, mẹ và họ hàng. Một tuần trước sinh, con đã cùng ba mẹ đi chụp một bộ ảnh bầu bí. Bỏ lại những mệt mỏi của những ngày chờ sinh, nghĩ đến ngày được gặp con đang đến gần, ba mẹ đã rạng ngời hạnh phúc trong bộ

ảnh mà ba tin rằng khoảnh khắc ấy đời người chỉ được trải qua rất ít lần.

Rồi con đến với ba mẹ vào một ngày của mùa thu thật đặc biệt. Lần lượt theo thời gian, con đi qua mùa rét đầu tiên, mùa Noel và mùa Tết đầu tiên, mùa hè nóng và oi bức đầu tiên... Sự tuần hoàn của thời gian vẫn lặp y nguyên theo chu kỳ, chỉ có điều qua mỗi vòng quay ấy, con gái đã trưởng thành hơn rất nhiều. Từ ngày con còn ẵm ngửa bé tý, bé ngoài sức tưởng tượng của ba về em bé, giờ con đã tự làm được một số việc như tự thả tay đi được một mình, tự cầm bình sữa măm măm mà không cần ai giữ giúp. Con thích học theo người lớn làm mọi việc như quét nhà, lau bàn và viết chữ. Dù những việc con làm đó chỉ bầy bừa thêm nhưng ba mẹ thấy hạnh phúc vô cùng. Ba nhớ lần con cầm được cây bút mầu và viết đầy lên tay và mặt, con nhìn gương thấy bẩn và khóc òa nức nở.

Hôm nay nhìn quyển lịch chỉ còn vương lại vài ba tờ giấy, nghĩa là một năm nữa đang dần khép lại, ba mẹ đưa Chích Bông đi chọn mua một cuốn lịch treo tường để chuẩn bị đón năm mới. Sắc đỏ thắm của của lịch mới khiến lòng ba mẹ và Chích Bông rộn ràng hơn. Ba mẹ chúc Chích Bông năm mới thêm ngoan và ngày càng đáng yêu con gái nhé. Năm tay ba và mẹ thật chặt, nhà mình cùng nhau bước sang mới 2015 với nhiều kỉ niệm và ước mơ đang chờ ở phía trước.

Chích Bông cùng ba mẹ đi chọn lịch

Viết cho con gái sau khi vượt qua bệnh tiêu chảy cấp

Những ngày cuối năm Giáp Ngọ, Chích Bông bị tiêu chảy cấp do rotavirus. Ba mẹ đã cùng con chống chọi với dịch bệnh trong suốt một tuần dài.

Tiêu chảy do Rotavirus dễ nhầm với ngộ độc thức ăn, cảm lạnh

Mùa rét của miền Bắc vẫn sẽ còn kéo dài trong vài ba tháng nữa. Thời tiết cứ thay đổi mỗi ngày, lúc thì quá nóng vì lạnh, lúc lại hứng nắng ấm, rồi có ngày mưa ẩm. Vì vậy, tuy mùa rét nhưng cũng là mùa của dịch bệnh: Thủy đậu, quai bị, sởi và tiêu chảy do rotavirus. Dù ba mẹ chăm con rất cẩn thận nhưng họa vẫn từ đâu bay đến với bé con.

Một ngày, Chích Bông trở sốt cao. Những lúc cao điểm, máy đo thân nhiệt báo thân nhiệt con gần 41 độ C. Cơn sốt của con kéo dài một ngày. Dù ba mẹ đã dùng các biện pháp hạ sốt theo đúng chỉ dẫn của thầy thuốc nhưng kết quả không như mong đợi. Con vẫn còn sốt trong ngưỡng 38 đến 39 độ C. Dùng thuốc hạ sốt tích cực, Chích Bông cũng ngắt sốt.

Sau đó con bị đi tiêu chảy. Một ngày, con đi ngoài tới 6 đến 7 lần. Lần nào con đi ngoài cũng tóe nước. Con bị sốt cao rồi đi ngoài mất nước nên sụt cân rất nhanh. Sau ba ngày ốm, Chích Bông hao mất một cân rồi. Những tháng này, Chích Bông đã không tăng cân như trước lại hụt cân nhanh, ba mẹ và cả nhà rất lo lắng, dù biết rằng trẻ con ốm cũng nhanh lại người hơn người lớn. Đáng con mệt mỏi, có lúc tự bước đi còn còn ngã vì không vững. Bụng con “ùng ục” những tiếng sôi bụng khiến cả đêm ba mẹ phấp phỏng, lo âu mất ngủ cùng con. Kết quả thăm khám và xét nghiệm của bác sĩ, con mắc bệnh tiêu chảy cấp do rotavirus. Bác sĩ đã kê toa cho con và hướng dẫn chăm con trong những ngày miền Bắc trở lạnh và có dịch tiêu chảy cấp do rotavirus tại nhà.

Đầu tiên là việc vệ sinh cho con sạch sẽ hơn vì số lần đi vệ sinh của con trong ngày nhiều lên. Tiếp đó là mặc đủ ấm vì mất nước do tiêu chảy thường khiến trẻ cá cảm giác lạnh hơn bình thường. Con được uống bù nước. Chích Bông không uống được nhiều nước nên ba mẹ phải bón liên tục cho con thành từng thìa nhỏ. Việc ăn uống của con vẫn được duy trì như ngày thường với cháo loãng, sữa... và chia nhiều bữa nhỏ hơn. Sau ba ngày dùng thuốc, con đã cầm được bệnh, con ăn uống lại và vui chơi như ngày thường. Thấy con vui trở lại, ba mẹ cũng mừng thầm.

Thế là sau sáu ngày tích cực điều trị, tạm thời Chích Bông đã cầm bệnh tiêu chảy cấp do Rotavirus. Ba đã bình tĩnh hơn để ngồi chép lại những kỷ niệm này và chia sẻ với những ông bố, bà mẹ trẻ đang chăm con nhỏ như ba, những ngày miền Bắc còn rất lạnh. Ba chúc gái yêu của ba chóng bình phục nhé. Năm Giáp Ngọ sắp qua rồi, năm mới về mang cho cả nhà mình nhiều niềm lạc quan hơn về sức khỏe. Ba mẹ yêu con gái nhiều.

Chu Hồng Đông

Tết là để về bên gia đình

Sau này Chích Bông của ba mẹ khôn lớn, con sẽ trưởng thành, sẽ cuốn mình theo cuộc sống hiện đại nhưng con nhớ nhé: Tết là để về bên gia đình!

Chích Bông diện áo dài dân tộc chờ đón Tết

Năm nào gần Tết, các công ty cũng đều có những clip quảng cáo cảm động với chủ đề gia đình sum họp ngày Tết. Thói quen của ba mẹ những lúc con quấy khóc là sẽ mở tivi, chạy youtube và phát những clip quảng cáo để con tập trung vào những hình ảnh và âm thanh sôi động được phát ra mà quên đi những bức xúc khiến con quấy khóc. Con hơn một tuổi rồi, ba mẹ có nhiều cách dỗ dành con hơn nhưng việc mở quảng cáo trên truyền hình vẫn được ba mẹ lựa chọn hàng đầu.

Năm ngoái, Chích Bông mới bốn tháng tuổi nên con không bận tâm nhiều về Tết. Còn năm nay, sự hiếu động và tò mò của trẻ hơn một tuổi khiến con muốn khám quá nhiều thứ quanh hơn. Những hình ảnh của hoa mai, hoa đào, bánh mứt, đồ uống rực rỡ càng khiến con dán mắt vào màn hình hơn bao giờ hết.

Vài ngày gần đây thì clip quảng cáo cảm động về ngày tết sum họp đang thu hút con. Ba nhớ đã phát cả chục lần đoạn phim ngắn này mà Chích Bông vẫn thích xem lại. Ba biết Chích Bông chưa hiểu hết những tầng lớp ý nghĩa sâu xa của clip

nhưng con vẫn mê say bởi hình ảnh Tết rất đẹp mắt, đặc biệt đoạn một bạn nhỏ hỏi ba “Ủa sao trong ngày Tết lại có bao lì xì vậy ba?”. Ba bạn đã giải thích rất cặn kẽ về chiếc bao lì xì đỏ thắm để ba mẹ gửi tặng con khi con mừng tuổi ba mẹ.

Chích Bông rất thích xem đoạn này, hình như con cũng thích bắt chước bạn nhỏ muốn nói gì với ba mẹ nhưng con chưa nói được. Chính ba mẹ khi xem clip quảng cáo này cũng có lần rơm nước mắt. Bởi vì Tết là khoảng thời gian để sum vầy và đoàn tụ bên gia đình. Sự đầy đủ về vật chất bao nhiêu nhưng thiếu vắng những người thương yêu nhất trong ngày Tết thì không gì bù đắp được.

“Cái gì cũng có, chỉ thiếu chúng nó” - câu nói của người bà mong cháu, của người mẹ mong con về trong ba ngày Tết tuy ngắn nhưng lại là cả một thông điệp dài, đặc biệt cho những ai đang mãi mê chạy theo những cám dỗ của vật chất mà bỏ quên đi gia đình, người thân của mình. Cảm động biết bao khi người con trai trong đoạn phim ngắn, qua sự thắc mắc ngây ngô của con trẻ đã thức tỉnh để về nhà đón Tết vì gia đình là trên hết.

Trái tim non nớt của Chích Bông chắc chưa hiểu hết những ý nghĩa thiêng liêng của ngày Tết cổ truyền của dân tộc. Thời gian đang dần gieo mầm trong con những tình yêu vô hình với truyền thống Việt, với Tết cổ truyền. Con gái à, cuộc sống là thế. Sự trưởng thành nào cũng mang con đi xa với ba mẹ hơn nhưng đến Tết là khoảng thời gian để về nhà, để sống với những người thân.

Vật chất quan trọng nhưng không là tất cả con gái nhé. Thiếu thốn vật chất ba mẹ sẽ khắc phục được nhưng thiếu đi tình cảm và vắng con những ngày Xuân thì không thứ vật chất nào đánh đổi được đâu. Sau này Chích Bông của ba mẹ khôn lớn, con sẽ trưởng thành, sẽ cuốn mình theo cuộc sống hiện đại nhưng con nhớ nhé: Tết là để về bên gia đình!

Chu Hồng Đông

Tết Hàn thực của bé Chích Bông

Một mùa Tết Hàn thực nữa về, ba mẹ vui mừng dạy Chích Bông chuẩn bị bánh trôi, bánh chay và đồ ăn nguội thấp hương các cụ.

Hơn 1 tuổi, Chích Bông cũng được ngồi làm bánh.

Sau Tết Nguyên đán rộn ràng bao cảm xúc, tiết thanh minh về, lại một mùa hiếu hạnh nữa đến. Có bao điều để những người làm cha mẹ nói với con cái, dạy con yêu văn hóa và truyền thống Việt. Ngày Tết Hàn thực, mừng 3 tháng ba năm nay, Chích Bông đã lớn khôn thêm rồi, con thích học theo ba mẹ làm nhiều thứ. Dịp này, ba mẹ đã dành thời gian dạy con nặn bánh trôi nước, một trong những thức ăn không thể thiếu trong ngày Tết Hàn thực.

Xuất phát từ một điển tích của nước ngoài, Tết Hàn thực là ngày để tưởng nhớ công lao của một người hiền sĩ tên Giới Tử Thôi, đã có công giúp vua nước Tấn giành lại ngôi báu. Những ngày từ mùng 3 đến mùng 5 âm lịch tháng ba hàng năm, dân gian vẫn kiêng đốt lửa và chỉ ăn thức ăn đã nấu để nguội. Ở Việt Nam, Tết Hàn thực là dịp để con cháu tưởng nhớ về những người thân đã mất. Đồ ăn chay như bánh trôi nước, bánh chay thường được con cháu tự tay làm để thắp hương cúng Phật, cúng gia tiên.

Thấy ba mẹ chuẩn bị đồ làm bánh, Chích Bông rất vui mừng và phấn khởi. Con ngoan ngoãn ngồi chăm chú xem ba mẹ nhào bột và chuẩn bị nguyên liệu. Bột bánh được làm từ hai loại gạo tẻ và gạo nếp, trong đó gạo nếp chiếm phần nhiều. Bánh trôi thường là những viên bột nhỏ được vê tròn, trong có nhân đường, bên ngoài vỏ rắc vừng, dừa và nước hoa bưởi, thường được bày trên đĩa. Bánh chay là những viên bột lớn hơn có nhân đỗ xanh, có nước chan bằng đường và được bày trên bát.

Dù chưa giúp được ba mẹ nhiều nhưng Chích Bông rất để ý và quan sát. Con cũng tự tay cầm bột và vê tròn những viên bánh trôi nhỏ xinh. Ba mẹ và cả nhà khuyến khích con tự tay làm bánh. Sự cẩn trọng trong các động tác của con mới đáng yêu biết nhường nào. Ba mẹ thật tự hào vì trong mâm bánh thắp hương các cụ năm nay của gia đình mình sẽ có những viên bánh trôi nhỏ nhắn do chính tay con gái làm. Dù chưa được đẹp và đều nhưng tấm lòng của con qua những viên bánh nhỏ thật đáng trân trọng.

Chu Hồng Đông

Ước mơ sau này

con làm cô giáo

Ba mẹ có một ước mơ bình dị là sau này Chích Bông khôn lớn sẽ theo nghề giáo. Không có sự trưởng thành, khôn lớn nào lại không có sự đóng góp công sức của một người thầy.

Chích Bông cùng ba thăm lại ngôi trường thân yêu, nơi ba bé từng học

Sắp đến ngày Nhà giáo Việt Nam, hôm nay, ba mẹ đưa Chích Bông đến thăm một ngôi trường rất đặc biệt. Nơi ấy, ba đã có một thời đèn sách, một thời “nhất quỷ, nhì ma, thứ ba học trò” tinh nghịch. Cũng nơi ấy đã rộng mở cánh cửa để ba bước đi trên con đường hôm nay ba đã lựa chọn. Nghề nghiệp, Chích Bông của ba mẹ còn quá nhỏ để định hướng cho con sau này làm nghề gì nên ba mẹ chỉ nói đến mơ ước của mình thôi. Ba mẹ có một ước mơ thật bình dị là sau này lớn khôn, con sẽ chọn nghề nhà giáo, nghề cao quý nhất trong những nghề cao quý của xã hội mọi thời đại.

Con gái à! Không có một sự trưởng thành, khôn lớn nào của mỗi con người lại không có sự đóng góp công sức của một người thầy. Ngày bé đi học tiểu học, ba được cô giáo giao bài tập làm văn “viết về người thầy đầu tiên của em”. Con gái có đoán được ba đã viết về ai không? Người thầy đầu tiên trong mắt ba ngày ấy chính là bà nội con. Bà đã rèn ba từ nếp ăn, nếp ngủ, đã dạy ba những ứng xử đầu tiên khi làm người. Lớn hơn thì ba được trải qua nhiều ngôi trường khác nhau như tiểu học, trung học rồi đại học.

Mười hai năm học phổ thông, năm năm học chuyên nghiệp, có tổng mười bảy năm ngồi đèn sách trên các ghế nhà trường, giờ ba không kể hết số lượng những thầy cô đã dạy dỗ ba từ ngày ấy. Phải chăng vì vậy, nghề giáo vẫn được xã hội xem là một nghề có sự hy sinh thầm lặng con gái ạ. Thầy cô vẫn được ví như những người chở đồ thầm lặng, mang những lúa học sinh đến những chân trời tri thức. Cách ví von ấy đến nay vẫn không thay đổi, không một hình tượng khác đẹp hơn để nói về thầy cô giáo. Đến giờ trong ba, bài toán mà ba thấy khó nhất chính là bài toán “kể những công lao của người thầy” con gái ạ. Không một phép tính nào làm được, chỉ có sự đền đáp công ơn những người thầy bằng kết quả phấn đấu làm một người công dân tốt, sống có ích cho xã hội. Sau này, con gái của ba khôn lớn, con cũng sẽ lần lượt được trải qua những ngôi trường như ba đã từng học. Một ngày nào đó, con cũng sẽ chiêm nghiệm ra điều ấy: Công ơn của thầy cô là điều vô giá và không bao giờ dùng phép tính để đếm được đâu con.

Hôm nay, con được ba đưa đến một ngôi trường học trong thành phố. “Hàng ghế đá, xanh hàng cây góc sân trường” rất lạ trong mắt con nhưng chắc chắn sau này, con cũng sẽ gắn bó với nó suốt thời cắp sách gần 20 năm dòng như ba. Trường học là một môi trường thân thiện nhất, ở đó có tình yêu các thầy cô dành cho con, có tình bạn trong sáng mà ít môi trường nào có được. Phải chăng vì tất cả những điều ấy, ấp ủ trong lòng ba mẹ là sau này khi trưởng thành, bé Chích Bông của ba mẹ sẽ theo ngành sư phạm. Con sẽ là cô giáo yêu bằng xanh, phấn trắng, yêu những trang giáo án và những lúa học trò. Nghề giáo theo quan niệm của riêng ba là một trong những nghề nhân văn trong xã hội. Nếu như con cái là bức thông điệp ba mẹ gửi đến cho tương lai, thì thầy cô giáo lại là người định hướng phần nhiều viết gì lên thông điệp ấy. Một thông điệp đẹp luôn có sự kết hợp, vun đắp giữa gia đình và nhà trường con ạ. Hãy cùng ba mẹ xây mộng về một ngày mai con làm nghề giáo bé Chích Bông yêu nhé!

Thái Nguyên, những ngày đón 20/11/2014.

Viết cho con trong ngày giỗ Tổ

*Dù ai đi ngược về xuôi
Nhớ ngày giỗ Tổ mừng mười tháng ba
Dù ai buôn bán gần xa
Nhớ ngày giỗ Tổ tháng ba mừng mười.*

Chích Bông trong Lễ rước tượng Quốc tổ Lạc Long Quân và Quốc mẫu Âu Cơ tại Thái Nguyên

Con gái có biết không? Thế giới quanh con không có cái gì tự nhiên sinh ra lại không có nguồn cội cả. Con người cũng vậy, con người có cội nguồn. Ba bắt đầu kể con nghe truyền thuyết về thủy tổ của người Việt, đó là Lạc Long Quân và Âu Cơ.

Lạc Long Quân lấy con gái Đế Lai là Âu Cơ. Họ sinh được một bọc trăm trứng, trăm trứng ấy nở thành trăm người con trai. Một ngày, Lạc Long Quân nói với Âu Cơ rằng: "Ta là giống Rồng, mình là giống Tiên, thủy hỏa khắc nhau, không ở cùng nhau được". Hai người bèn chia con mà ở riêng. Năm chục người con theo mẹ về núi, năm chục người con theo cha xuống biển, chia nhau mà thống trị những vùng đất của người Việt cổ. Ba nhắc cho con truyền thuyết ấy là thêm một lần nhắc cho con về niềm tự hào mình là con cháu Tiên Rồng. Đây là niềm kiêu hãnh của người Việt mình với các dân tộc khác trên thế giới, con gái ạ.

Hằng năm, cứ đến ngày mùng 10 tháng 3 âm lịch, ngày giỗ Tổ Hùng Vương, dù ở phương trời nào, người Việt đều hướng về vùng đất cội nguồn tại đền Hùng, Lâm Thao, Phú Thọ. Nơi đây là điểm hội tụ văn hóa tâm linh của dân tộc Việt, là nơi tưởng nhớ, tôn vinh công lao các Vua Hùng, là biểu tượng của khối đại đoàn kết dân tộc Việt Nam. Ngày giỗ Tổ nhắc nhở mỗi con người về truyền thống yêu nước, “uống nước nhớ nguồn”, biết ơn sâu sắc các Vua Hùng đã có công dựng nước và các bậc tiền nhân kiên cường chống giặc ngoại xâm giữ nước.

Lễ giỗ Tổ năm nay, con gái được một tuổi rưỡi, vẫn còn quá nhỏ để ba mẹ xây dựng một hành trình về đất Tổ tại tỉnh Phú Thọ. Để gieo mầm trong con niềm kiêu hãnh về nguồn cội, về nòi giống Tiên Rồng, ba mẹ đã đưa con gái đến thắp hương đình Hùng Vương trong lòng thành phố, làm lễ tri ân Đức Quốc tổ Lạc Long Quân và Quốc mẫu Âu Cơ. Học theo ba mẹ, con gái cũng chấp tay thành kính trước ban thờ Đức Quốc tổ.

Làm xong phần Lễ, ba mẹ đưa con gái đi dạo chơi trong một ngày nghỉ nhiều thú vị. Lòng vui lâng lâng, trong ba hiện về những câu hát đầy kỷ niệm “Trời mệnh mông, đất hiền hòa, bàn chân em đi nhẹ nhẹ. Đưa em vào tình người bao la. Cây cỏ rừng bầy chim làm tổ. Sông có nguồn như suối chảy ra. Tim mỗi người là quê nhà nhỏ. Tình nồng thắm như mặt trời xa” (Trịnh Công Sơn).

Ba mẹ ước mơ sau này, con gái có trưởng thành đi nơi đâu vẫn nhớ ngày Quốc giỗ, vẫn nhớ về cội nguồn, nhớ về “quê nhà nhỏ” trong trái tim của mình.

Chu Hồng Đông

Viết cho con: Mùa tan trường

Con gái thương của ba!

Mấy hôm nay đi trên phố, ba bắt gặp rất nhiều những cô cậu học trò áo trắng tinh khôi, đạp xe về phố. Phố tồ thắm sắc phượng hồng và biền biệt màu bằng lăng tím. Hè về, mùa chia tay của cô cậu học trò cũng đến. Đã qua cái cảm giác mùa tan trường ấy cả gần hai chục năm rồi nhưng trong ba vẫn còn nhiều xúc động. Chia tay bạn bè, tạm xa mái trường cái cảm giác băng khuôn ấy có bao giờ quên được.

Ngày ba còn cấp sách, năm học cuối cấp là năm nhiều cảm xúc nhất. Bạn bè thường trao nhau lưu bút để viết lưu kỷ niệm những ngày chung học. Thời ấy, ai cũng có trong cặp sách mình ngày cuối năm một cuốn sổ nhỏ. Nhiều thời gian thì viết được nhiều dòng, khi thời gian ngắn lại chỉ đôi dòng chúc nhau sức khỏe, trưởng thành trên con đường sắp tới khi rời ghế nhà trường. Chiếc áo đồng phục ngày cuối cùng của năm học trở thành một "cuốn sổ lớn" lưu đầy chữ ký bạn học và những hình thù đầy ngộ nghĩnh mà chỉ lứa tuổi học trò mới

nghe ra và vẽ được. Sau ngày ra trường, những sổ và áo đồng phục ấy được ba cất đi vào một ngăn tủ.

Năm tháng, thời gian qua đi. Kỷ niệm ngủ yên trong ngăn tủ bình tĩnh giấc khi một ngày sau chục năm ra trường, bạn bè ý ới nhau họp lớp, gặp mặt kỷ niệm ngày ra trường. Xúc động lắm khi về thăm trường cũ. Cảnh vật thay đổi nhiều, thầy cô năm tháng cũng khác xưa. Bàn bè bên nhau ôn lại những kỷ niệm cũ, ríu rít, thoáng vui, thoáng buồn những ngày gặp lại.

Con gái à!

Kỷ niệm thời đi học bao giờ cũng là kỷ niệm đẹp và tinh khôi nhất trong đời. Con gái của ba sắp bước vào ngôi trường đầu tiên trong đời là mẫu giáo. Nhưng theo thời gian con cũng sẽ lần lượt qua những mái trường: Tiểu học, Trung học rồi Đại học. Thời đại mỗi ngày một thay đổi nhưng cái lưu luyến chia tay ngày Tan trường cuối năm học thì chắc vẫn giống nhau ở một điểm: Bui ngùi. Mấy hôm nay đọc báo, xem tin về "Mùa vấn vương" của tuổi học trò mà không còn là học sinh ba cũng thấy xao lòng. Sau này đi học, mùa tan trường của con gái sẽ như thế nào nhỉ?

Chu Hồng Đông

Ngày tết đoàn ngộ, diệt sâu bọ của bé Chích Bông

Sáng nay, bé Chích Bông được ba mẹ đánh thức dậy sớm hơn mọi ngày để dạy tập thể dục và làm lễ “Diệt sâu bọ” nhân ngày Tết đoàn ngộ, mừng 5 tháng 5.

Tích xưa kể rằng: Đã lâu lắm rồi, vào một ngày tháng năm sau vụ mùa, những người nông dân đang ăn mừng vì trúng mùa bội thu thì những chú sâu bọ từ đâu kéo đến ăn mất cây trái, thực phẩm đã thu hoạch. Nhân dân đau đầu không biết làm cách nào để có thể giải được nạn sâu bọ này. Bỗng nhiên có một ông lão từ xa đi tới, ông tự xưng là Đồi Trâu. Ông chỉ dân chúng vào buổi sáng mai mỗi nhà lập một đàn cúng gồm đơn giản gồm: Rượu nếp, Bánh gio, trái cây ... sau đó ra trước nhà mình mà vận động tập thể dục. Nhân dân làm theo chỉ một lúc sau đó sâu bọ đàn lũ té ngã rã rượi.

Lão ông còn bảo thêm: Sâu bọ hằng năm vào ngày này rất hung hăng, mỗi năm vào đúng ngày này cứ làm theo những gì ta đã dặn thì sẽ trị được chúng. Dân chúng biết ơn định

cảm tạ thì ông lão đã đi đâu mất. Để tưởng nhớ Đồi Truân trong điển tích, dân chúng đặt cho ngày mùng 5 tháng 5 âm lịch là ngày Tết diệt sâu bọ, có người gọi nó là Tết Đoan ngọ, Tết đoan dương.

Dù được ba mẹ đánh thức dậy sớm hơn mọi ngày nhưng Chích Bông không hề ngại ngủ. Con cũng chạy ra sân tập thể dục cùng ba. Sáng tháng năm trời trong và sáng vì mùa hè nên Ông mặt trời cũng dậy sớm hơn, tỏa nắng đánh thức vạn vật cùng tỉnh giấc. Vận động cùng ba một hồi, về nhà, con được mẹ lấy nước đun sôi với hạt mùi để nguội rửa mặt, lau người với hy vọng sẽ tẩy trừ được “sâu bọ”, bệnh tật và rôm sảy. Ba thì dùng bữa sáng với rượu nếp cay ngọt, mẹ và cả nhà dùng bánh gio chấm mật đường và hoa quả. Ba nhớ năm ngoái giờ này, Chích Bông bé tý teo vẫn còn ngủ say. Sáng sớm, con được bà bôi một lớp vôi mỏng lên thóp và rốn. Bà đã giải thích cho ba mẹ là bôi vôi để diệt sâu bọ, trừ tà, mong con hay ăn mau lớn. Hè về, mùa oi nóng cũng là mùa ủ mồm nhiều tật bệnh. Theo phong tục cúng lễ ngày Tết đoan ngọ, mùng 5 tháng 5 là để xua đuổi những “sâu bọ” và mồm bệnh mùa nóng, mong ước về sức khỏe trong năm.

Chích Bông của ba mẹ đã lớn hơn rồi, gần hai tuổi, không còn phải ẵm ngửa, dễ dàng như ngày chưa thôi nôi. Con thêm lớn cũng là lúc con bắt đầu biết và tìm hiểu về cuộc sống, về thế giới vật chất và văn hóa quanh con. Ngày Tết đoan ngọ là một trong ngày lễ tâm linh không thể thiếu trong văn hóa Việt mà sau này khi lớn con sẽ gặp trong cuộc sống. Sự chuẩn bị cho Tết đoan ngọ không nhiều và cầu kỳ như nhiều dịp lễ tết khác trong năm nhưng ý nghĩa cầu mong an bình, sức khỏe và trừ diệt đi những điềm xấu, không may mắn thì lại có ý nghĩa lớn lao với mỗi gia đình./.

Chu Hồng Đông.

Ba mẹ chuẩn bị cho bé Chích Bông đi nhà trẻ

Bé Chích Bông đã được 18 tháng tuổi. Ba mẹ dự định khi bé tròn hai tuổi sẽ cho đi nhà trẻ để hòa nhập với các bạn và làm quen môi trường học tập.

Chích Bông thích chí khi khám phá sân chơi ở các trường mầm non

Những ngày này, ba mẹ hay trao đổi với nhau về việc hai tuổi đã thích hợp để con đi nhà trẻ chưa? Thành phố nơi gia đình Chích Bông ở có nhiều nhà trẻ và trường mẫu giáo nhưng đâu mới là nơi tốt nhất cho con? Cảm nhận của ba mẹ là con rất bạo dạn, con không có vẻ nhút nhát như nhiều bạn cùng trang lứa, chắc sẽ thuận lợi hơn cho ba mẹ khi đưa con tới trường.

Bạn bè đồng nghiệp, ai cũng khuyên ba mẹ, hai tuổi là lúc thích hợp nhất để con bắt đầu đến trường mầm non. Đi nhà trẻ sẽ giúp con phát triển ngôn ngữ, giao tiếp, nhận thức và

các kỹ năng quan trọng khác. Ở môi trường học đầu tiên này, con sẽ được làm quen với chương trình giáo dục nhân cách, thể chất, thẩm mỹ và các kỹ năng phù hợp với độ tuổi con trẻ. Con sẽ được tiếp xúc nhiều với các bạn cùng lứa tuổi để có cơ hội học giao tiếp và hòa nhập với cuộc sống quanh con.

Để chuẩn bị tâm lý cho con bước vào trường học đầu tiên trong cuộc đời, những ngày cuối tuần hay những lúc nhàn rỗi, ba mẹ thường đưa Chích Bông đến thăm quan các trường mầm non. Ba mẹ muốn con làm quen dần với môi trường mới. Điều khá bất ngờ với ba mẹ là Chích Bông rất hào hứng đến trường. Ở đó, con bắt gặp những sân chơi với những trò đu quay, bập bênh, cầu trượt... Con mê say và khám phá ngay thế giới mới này.

Vừa đặt chân đến trường, con đã chạy ra và leo lên ngay cầu trượt. Những bước chân lên thang cầu trượt đầy tự tin, khỏe khoắn của con mới đáng yêu làm sao. Con gái thích thú lắm. Con cứ trèo lên, trượt xuống nhiều lần rồi cười tít mắt. Nhiều trò chơi khác cũng làm con mê say. Con có vẻ yêu thích trường học lắm. Lúc ba mẹ đưa con về, ánh mắt con nhìn theo những món đồ chơi đầy nuối tiếc. Con thích chơi nhiều hơn nữa, thích khám phá nhiều thêm nữa.

Ba mẹ cũng chuẩn bị cho con chiếc ba lô xinh xắn màu hồng để con tập đeo lưng những lúc tới trường. Con gái khoác cặp trông người lớn lắm. Con cứ chạy lăng xăng làm cả nhà thích thú. Có lúc con tự mở ba lô lấy sữa, khăn, áo xếp ra xếp vào như cùng ba mẹ chuẩn bị đồ đến lớp.

Đến trường mầm non là bước ngoặt đầu tiên và rất quan trọng với con gái. Vài tháng nữa, các nhà trường mầm non bắt đầu nhận hồ sơ tuyển sinh. Đúng dịp khai trường tháng 9 năm nay, Chích Bông tròn hai tuổi. Thời gian này ba mẹ đang tập dần cho con làm quen với một môi trường mới - môi trường học tập đầu tiên của con gái trong cuộc đời: Trường mầm non.

Chu Hồng Đông

Trả lời phỏng vấn nhân ngày Gia đình Việt năm 2015

Thời gian gần đây, ba thường dành thời gian cho con tiếp cận các văn hóa, dân tộc khác nhau của cả nước. Với ý niệm "Gia đình là nơi bảo tồn, lưu giữ các giá trị văn hóa tốt đẹp của dân tộc". Nhân ngày gia đình, tác giả Chu Hồng Đông đã trả lời phỏng vấn báo VNExpress về lưu giữ kỷ niệm tuổi thơ cho con qua những bộ ảnh đẹp.

Chích Bông - điện trang phục dân tộc Tày, Nùng

PV: Chào em!

Chu Hồng Đông: Em chào chị.

PV: Là một trong số những gia đình có nhiều bộ ảnh kỷ niệm đẹp. Em có thể bật mí cho đọc giả VNE Tại sao gia đình lại quyết định chụp những bộ ảnh kỷ niệm?

Chu Hồng Đông: Từ khi bước vào cuộc sống gia đình, hai vợ chồng em bắt đầu xây dựng ý tưởng làm nhật ký bằng hình ảnh. Những khoảnh khắc rất đời thường từ cuộc sống của hai

vợ chồng, rồi sau này là khi có thêm bé Chích Bông đã được vợ chồng em ghi chép lại bằng hình ảnh của những bộ ảnh kỷ niệm. Đặc biệt từ khi có con thì ý tưởng chụp hình lưu niệm cho con lại nhiều hơn.

PV: Bộ ảnh đầu tiên là gì?

Chu Hồng Đông: Ngoài bộ ảnh cưới mà hầu hết các gia đình đều có. Bộ ảnh đầu tiên của gia đình em đó là bộ ảnh “Kỷ niệm 9 tháng 10 ngày” mang thai bé Chích Bông. Bỏ lại những định kiến về khi mang bầu ít ai còn xinh đẹp mà chụp ảnh và những kiêng khem khi mang thai, hai vợ chồng em đã quyết định xây dựng bộ ảnh lưu giữ những ngày vợ em bầu bí. Và thật bất ngờ, một trong những tấm hình bầu ấy đã được Tạp chí Bầu bình chọn giải nhất tháng trong cuộc thi ảnh “Bà bầu quyến rũ”. Đây cũng là một kỷ niệm khó quên với vợ chồng em khi mang thai bé Chích Bông.

PV: Tính đến nay, gia đình em có bao nhiêu bộ ảnh rồi?

Chu Hồng Đông: Dạ cũng nhiều chị ạ. Bộ ảnh bầu, ảnh Chích Bông đầy tháng, ba tháng, bảy tháng, chín tháng tuổi ... Ảnh gia đình qua các mùa, các ngày lễ Tết, các ngày kỷ niệm đặc biệt trong năm. Từ khi có con những bộ ảnh gia đình em thực hiện cũng trên dưới 20 bộ ảnh chị ạ. Tương ứng với số tháng tuổi của bé Chích Bông.

PV: Tại sao năm nay cả nhà lại quyết định chọn bộ ảnh “Chuyện tình của núi” (Chín bậc tình yêu)?

Chu Hồng Đông: Tháng 6 về, tháng 6 có hai ngày kỷ niệm đặc biệt đó là: Tết thiếu nhi 1/6 và Ngày gia đình Việt Nam 28/6. Vào giờ này năm trước, gia đình em cùng thực hiện bộ ảnh “Gia đình và tình yêu biển đảo” để góp một phần nhỏ thể hiện tình yêu, sự khâm phục các chiến sỹ đang ngày đêm canh giữ biển đảo quê hương. Tiếp nối những cung bậc cảm xúc ấy, năm nay gia đình em chọn chủ đề “Chuyện tình của núi”. Được gợi tứ từ ca khúc “Chín bậc tình yêu” của nhạc sỹ An Thuyên, hai vợ chồng em và bé Chích Bông đã bắt tay vào thực hiện bộ ảnh này. Lấy bối cảnh núi rừng Việt Bắc, với nhà sàn đơn sơ, nơi nảy nở tình yêu giữa hai vợ chồng. Một đám

cưới quê mộc mạc và sau 9 tháng đợi chờ từ “nhà sàn đơn sơ mẹ sinh con”. Rồi chăm con khôn lớn, đi từng bước con trưởng thành ... Đây cũng là hình ảnh phổ biến tại những địa phương miền núi của tỉnh Thái Nguyên, nơi vợ chồng em sinh sống. Ngày gia đình Việt Nam 28/6 năm nay được Bộ Văn hóa Thể thao và Du lịch chọn với chủ đề “Gia đình là nơi bảo tồn, lưu giữ các giá trị văn hóa tốt đẹp của dân tộc”. Chung tay cùng với triệu gia đình Việt, lưu giữ các bản sắc rất riêng của Việt Bắc, gia đình em đã thực hiện bộ ảnh “Chuyện tình của núi” (Chín bậc tình yêu) trên ngay quê hương của mình. Và một niềm vui nhỏ với gia đình em là 1 trong số những bức hình của “Chuyện tình của núi” đã được Ban tổ chức cuộc thi ảnh “Bốn mùa yêu thương” của VTV2 Đài truyền hình Việt Nam chấm lọt vào top 5 của tuần. Đây là một cuộc thi ảnh tương tác trên truyền hình có quy mô lớn nhất cả nước hiện nay thưa chị.

PV: Em có thể sơ qua những cuộc thi ảnh mà gia đình em tham dự ?

Chu Hồng Đông: Với tâm niệm “Gia đình chính là nơi sẻ chia những niềm vui, những nỗi buồn, là tổ ấm ngọt ngào của mỗi người” và cũng là nơi lưu giữ những khoảnh khắc đẹp về cuộc sống. Một trong số những “khoảnh khắc” ấy của gia đình em đã được lựa chọn tại một số cuộc thi ảnh. Như đã chia sẻ với chị đó là Giải nhất thi ảnh “Bà bầu quyến rũ”, Giải khuyến khích “Gia đình và biển đảo”.... Tham gia gửi ảnh xác lập bản đồ được ghép từ nhiều ảnh gia đình nhất Việt Nam. Và năm nay thì ảnh gia đình em được chọn triển lãm ảnh nhân ngày Gia đình Việt Nam 28/6 tại Trung tâm triển lãm Văn hóa nghệ thuật Việt Nam tại Số 2 Hoa Lư, Hai Bà Trưng, Hà Nội.

PV: Vợ và con em ủng hộ ý tưởng của em như thế nào?

Chu Hồng Đông: Từ lúc lên ý tưởng đến thực hiện với gia đình em không nhiều thời gian vì cả hai bận công tác, tối về nhà lại giành nhiều thời gian chăm bé Chích Bông. Nhưng khi đã thống nhất xong ý tưởng, vợ em luôn là người ủng hộ đầu tiên. Từ việc chọn trang phục, đạo cụ, lấy cảnh hậu trường đều được vợ em giúp chọn. Khó nhất là trang phục cho bé Chích

Bông vì bé mới 20 tháng tuổi. Nhiều trang phục cho bé, vợ em đã tự tay sửa lại sau khi đặt mua để vừa vặn với con. Còn bé Chích Bông thì luôn hào hứng trước ống kính. Diễn hồn nhiên và luôn nở nụ cười ngộ nghĩnh.

PV: Em có thể kể sơ qua chuyện tình yêu của hai vợ chồng được không? Những kỷ niệm khi yêu, khi cưới và khi nuôi dạy con?

Chu Hồng Đông: Cũng không nhiều điểm đặc biệt chị ạ. Bọn em là bạn học từ phổ thông, rồi lớn lên yêu nhau, trưởng thành đi công tác và xây dựng gia đình. Vì bằng tuổi nên nhiều suy nghĩ hợp nhau. Năm 29 tuổi hai vợ chồng em mới có bé Chích Bông là con đầu lòng. Và vì thế con cái vốn quý lại càng là tài sản vô giá với vợ chồng em. Ngoài 8 tiếng cho cơ quan và công sở, thời gian phần nhiều cả hai vợ chồng em giành cho bé Chích Bông. Kỷ niệm những năm tháng đầu đời bên con, những ngày chăm con hoàn thiện thể chất và nhận thức đã làm dày thêm những trang nhật ký viết cho con của cả hai vợ chồng. Trong đó có cả những trang nhật ký bằng ảnh, bằng những bộ ảnh như chị thấy.

PV: Vậy, Ai chụp cho gia đình em những bộ ảnh này?

Chu Hồng Đông: Thường gia đình em chọn những ảnh Viện trong thành phố hoặc mời các nhiếp ảnh gia cộng tác ghi hình. Với hai vợ chồng thì dễ nhưng với bé con từ lúc lọt lòng đến lúc 20 tháng tuổi như Chích Bông thì khó hơn. Để con cộng tác ghi hình đôi khi các nhiếp ảnh gia cũng rất vất vả. Được cái Chích Bông rất bạo dạn, tự nhiên trước ống kính. Đây là một phần lý do gia đình em lưu giữ được nhiều khoảnh khắc đẹp và ngộ nghĩnh về con hơn.

Ba đã thay đổi như thế nào kể từ ngày có con

Từ khi có con, tình cảm và cuộc sống của tôi đã có nhiều thay đổi.

Từ khi có con, cảm xúc của tôi đã thay đổi rất nhiều. Đầu tiên đó là cảm giác hạnh phúc khi vợ thông báo về chiếc que 2 vạch. Lúc ấy vui lắm. Trong đầu đã nghĩ ra bao thứ về con: Con sẽ giống ai? Con sẽ như thế nào? Sẽ làm những gì cho con?!. Trong suốt hành trình 9 tháng thai kỳ của vợ, đan xen những niềm vui là sự lo lắng: Con chào đời có khỏe mạnh?!

Rồi từ khi con xuất hiện trong cuộc sống, ít nhiều mọi thứ trong tôi có thay đổi. Tình cảm yêu thương dành cho vợ một phần và giờ cho con cũng một phần tương ứng. Những lúc tan làm trước kia hay giành thời gian ngồi nhậu vài cốc bia với bạn bè, bây giờ nhường chỗ lại cho chăm con, chơi với con. Thói quen chi tiêu cũng thay đổi. Khi chưa có con tôi sẵn sàng

bỏ ra tiền triệu mua đồ dùng cho cá nhân nhưng khi con xuất hiện trong cuộc sống, thói quen ấy thay đổi. Một phần muốn dành mua đồ thật đẹp cho con, một phần muốn tiết kiệm cho con ăn học sau này. Có con đã rèn cho tôi tính kiên nhẫn. Đó là những lúc chăm con miếng ăn, giấc ngủ. Trẻ nhỏ có thói quen sinh hoạt khác người lớn. Nếu không kiên nhẫn và thay đổi sẽ rất dễ nóng tính và cáu gắt. Và cuối cùng, có con là làm tăng hương vị cho cuộc sống và sống có trách nhiệm hơn bởi có trách nhiệm với con là có trách nhiệm cho tương lai.

Chu Hồng Đông

Viết cho ngày con và mẹ đi biển Cửa Lò, tỉnh Nghệ An

Ngày con gái - Chích Bông lần đầu về với biển Cửa Lò, Nghệ An. Nhớ con gái, ba đã viết vài dòng gửi con cho với nhớ....

Có lẽ tại chiều cuối tuần Thái Nguyên mưa chãng mà ba có cảm giác man mác và buồn nhẹ. Hôm nay con gái yêu theo mẹ đi nghỉ hè tại Cửa Lò, Nghệ An. Vắng con mới một ngày mà ba đã thấy bồn chồn lạ. Nhà cửa trống vắng. Thiếu tiếng nô đùa của con. Ba nhớ con gái ngày nào ba đi làm về cũng quấn lấy ba, ôm cổ ba, hôn hai má ba và thi thoảng hát

cho ba nghe, mỗi bài hát con thuộc có một đoạn như: Ba thương Bông vì Bông giống mẹ, Chị ong nâu nâu, Heo đất í ò í o ... Và gần đây thì con thích hát nhạc tiếng Anh bài: Baby finger. Nghe con phát âm tiếng Anh rất ngộ nghĩnh: Baby, Where are you? How do you do! Hàng ngày ba đi làm, trưa về nhà con cũng ngủ tít rồi. Nhưng ngoài thời gian ấy, con chiếm phần nhiều cuộc sống của ba. Nên cảm giác man mác cuối tuần kia là nhớ con gái của ba thật sự.

Con gái đi chơi biển có vui không? Biển rộng lớn vô cùng con có thích không?

Cửa Lò, Nghệ An có mấy món đặc sản mà ba từng thích như: Mực nháy (mực tươi nướng ngay gần bờ biển), Cá Giò ... chắc con gái chưa biết ăn những món này đâu nhưng đi chơi chợ đêm, hay dạo phố cũng rất đẹp. Ba nhớ ánh đèn mầu về đêm ở thị xã Cửa Lò lung linh lắm, những quán bán đồ lưu niệm làm từ ốc biển cũng giăng đầy phố. Cửa Lò về đêm sôi động và ồn ào.

Địp này lần đầu con được về với biển và cũng là chuyến đi xa ba nhất bằng xe ô tô. Chắc con gái không có cảm giác say xe đâu vì con được đi xe ô tô từ bé rồi. Thăm Cửa Lò, mẹ có đưa con thăm Cửa Lò phía bắc, Cửa Hội phía nam. Nơi đây có hai con sông đổ ra biển: Đó là sông Cấm ở phía bắc và sông Lam ở phía Nam. Bãi tắm Cửa Lò dài trên 10 cây số, có độ dốc thoải thoải, cát trắng phẳng mịn, nước trong và sạch, không pha lẫn bùn như một số bãi biển khác nên tắm rất thích.

Phía trên bãi biển còn có nhiều khu lâm viên rộng với những rặng phi lao, rặng dừa xanh tốt. Những ai yêu biển sẽ không bỏ qua những rặng cây này để chụp hình lưu niệm. Nước biển Cửa Lò có độ mặn rất cao vì thế mà Cửa Lò, Nghệ An là một trong những bãi tắm lý tưởng ở Việt Nam. Con gái tranh thủ 4 ngày ở biển bảo mẹ đưa đi tắm biển và thăm hết các thắng cảnh Cửa Lò con nhé.

Nhớ lần đến Cửa Lò, ba đã được thăm đảo Lan Châu nằm ngay sát bờ biển. Hòn đảo này chia bãi tắm Cửa Lò thành hai khu vực riêng biệt. Những lúc triều dâng, toàn đảo dầm chân

trong nước biển. Dưới chân núi, về phía đông nam có nhiều tảng đá lớn, hình thù kỳ lạ với nhiều tên gọi khác nhau. Trên đảo Lan Châu có một loài cúc biển đẹp lạ kỳ do chính vua Bảo Đại đem giống cây từ Pháp về trồng. Mùa hè này không biết hoa Cúc biển có nở cho con gái ngắm?!

Về thị xã Cửa Lò, không biết mẹ có thời gian đưa con đi dâng hương chùa Song Ngư và đền Thu Lũng không. Đây là hai điểm du lịch tâm linh nổi tiếng của thị xã. Đến với Chùa và đền cổ kính này con gái sẽ cảm nhận được các giá trị văn hóa của Cửa Lò được vun đắp qua hàng trăm năm lịch sử như hai tán cây Lộc vừng trên 500 tuổi che mát mái chùa nghiêng nghiêng, hoài cổ. Ôi nhiều lắm những thứ về biển Cửa Lò và Nghệ An mà ba đang tưởng tượng và nhớ lại. Từ Cửa Lò con có được sang Kim Liên, Nam Đàn thăm quê hương của Bác Hồ. Quê hương của ông cụ mà con đã bắt gặp hình ảnh trong phòng thờ nhà mình đấy.

Hai mươi hai tháng tuổi, chuyến đi này của con như một trải nghiệm mới. Có nhiều thứ mà lứa tuổi con chưa cảm nhận được. Chính thế mà trong đời người, còn nhiều lần trở về Cửa Lò để khám phá con gái ạ. Ba tiếc thời gian này ba đang trị bệnh và công việc nên không cùng con gái về với biển được. Ở Thái Nguyên, ba nhớ con gái ba nhiều. Chúc con có chuyến đi chơi thật vui và nhiều trải nghiệm mới con gái nhé. Ba nhớ và chờ con trở về.

Thái Nguyên, ngày 19/7/2015

Chu Hồng Đông trả lời phỏng vấn báo mạng **a**family

Từng là bạn học thời phổ thông và một thời gian tìm hiểu không hề ngăn ngại, cặp vợ chồng bằng tuổi Chu Hồng Đông – Lê Thu Trang (sinh năm 1983, TP Thái Nguyên) đã có không ít kỷ niệm bên nhau trước khi tổ chức đám cưới ở tuổi 28. Sau nhiều nỗ lực và cố gắng, Đông – Trang hiện đã có công việc ổn định tại cơ quan Nhà nước, một tổ ấm với kinh tế vững vàng và lúc nào cũng tràn ngập tiếng cười bên cô công chúa nhỏ xinh xắn Chu Lê Diệu Anh (tên ở nhà là Chích Bông).

Những người bạn thân thiết của gia đình nhỏ chắc hẳn đã không hề xa lạ với những bài tâm sự xuất hiện đều đặn trên trang cá nhân mà ông bố trẻ dành riêng cho gia đình nhỏ. Háo hức trước ngày cưới, ngày vợ mang bầu Chích Bông, ngày con chào đời, con gái ốm... Hồng Đông đều trải lòng bằng cách viết lách. Được sự ủng hộ của vợ, sau đám cưới, hai vợ chồng Hồng Đông – Lê Thu Trang còn lên kế hoạch về việc viết nhật ký gia đình bằng hình ảnh, với tần suất mỗi tháng/1 bộ ảnh kể từ khi con gái đầu lòng ra đời cho đến nay.

Cuộc trò chuyện với cặp vợ chồng công chức giỏi giang trong công việc lại vừa biết vun vén cho tổ ấm Hồng Đông – Thu Trang đã phần nào bật mí về bí quyết để gia đình luôn vang mãi tiếng cười hạnh phúc!

Chào Đông, bạn có thể giới thiệu về gia đình nhỏ của mình?

- Chào bạn. Mình rất vui khi được nói chuyện về chủ đề gia đình - chủ đề không mới nhưng là muôn thuở. Về gia đình

mình thì hiện hai vợ chồng và bé Chích Bông ở cùng ông bà nội của bé ở thành phố Thái Nguyên. Một gia đình có ba thế hệ và 6 thành viên.

Bạn có từng chia sẻ về dự định xây dựng nhật ký hình ảnh cho hai vợ chồng và bé Chích Bông với một "gia tài nho nhỏ" đáng yêu là 20 bộ ảnh gia đình với đủ các chủ đề. Ý tưởng cũng như là quá trình thực hiện những bức ảnh này ra sao?

- Với mong muốn ghi lại chân thực nhất những hình ảnh cuộc sống đời thường của hai vợ chồng và con gái đầu lòng Diệu Anh Chích Bông, sau khi làm đám cưới và mang thai bé, hai vợ chồng mình đã bắt đầu cùng xây dựng ý tưởng làm nhật ký gia đình bằng hình ảnh. Để sau này con gái của mình có điều kiện hiểu hơn về ấu thơ của mình còn với hai vợ chồng qua mỗi bộ ảnh cùng chụp với con, sẽ cảm nhận được sự trưởng thành của con. Thế là ý tưởng, nối tiếp ý tưởng lần lượt các cung bậc cảm xúc: Chín tháng mười ngày (Ngày mang thai bé), Ngày con biết lẫy (Khi bé Chích Bông 3 tháng tuổi), Mẹ yêu con (Khi con gái 7 tháng), Đất nước trọn niềm vui

(Ngày 30/4), Gia đình và tình yêu biển đảo (Ngày gia đình Việt 28/6), Tour mùa thu của bé Chích Bông (khi con 11 tháng), Mùa trung thu con đến bên ba mẹ (khi con 12 tháng), Ba mẹ mang xuân về (Tết nguyên đán)... đã ra đời. Và gần đây nhất là bộ ảnh: Một gia đình nhỏ, một hạnh phúc to và Chuyện tình của núi.

Sau khi hai vợ chồng lên được ý tưởng, gia đình mình thường chọn những ảnh viện trong thành phố Thái Nguyên hoặc mời các nhiếp ảnh gia cộng tác ghi hình lại.

Bộ ảnh "Chuyện tình của núi" khá đặc biệt khi được thực hiện trong bối cảnh căn nhà sàn và câu chuyện tình yêu mộc mạc nhưng chan chứa cảm xúc. Bộ ảnh này có phải được lấy ý tưởng dựa trên câu chuyện có thực của gia đình bạn?

- Trong các bộ ảnh gia đình, "Chuyện tình của núi" là duy nhất được gợi từ một bài hát. Đó ca khúc "Chín bậc tình yêu" của nhạc sỹ An Thuyên. Lấy bối cảnh núi rừng Việt Bắc, với nhà sàn đơn sơ, nơi nảy nở tình yêu giữa hai vợ chồng. Một đám cưới quê mộc mạc và sau 9 tháng đợi chờ từ "nhà sàn đơn sơ mẹ sinh con". Rồi chăm con khôn lớn, đi từng bước con trưởng thành... Đây cũng là hình ảnh phổ biến tại những địa phương miền núi của tỉnh Thái Nguyên, nơi vợ chồng mình sinh sống.

Và để gần gũi với những ca từ trong "Chín bậc tình yêu", nhà mình đã chọn trang phục, hậu cảnh là một gia đình dân tộc Tày, một trong những dân tộc có dân số đông thứ hai sau người Kinh. Vì được xây dựng ý tưởng từ một ca khúc trữ tình, "Chuyện tình của núi" vì thế mà cốt truyện rõ ràng theo thời gian tuyến tính như mình vừa kể trên, khác với những bộ ảnh gia đình mình thực hiện theo khoảnh khắc hay theo mùa.

Tổ ấm nhỏ đã có trên 20 bộ ảnh gia đình đủ ý tưởng, phong cách
Bạn có thể chia sẻ một ngày của gia đình diễn ra như thế nào?

- Một ngày với gia đình mình thường bắt đầu từ 6h sáng. Hai vợ chồng cho bé Chích Bông thức giấc, vệ sinh cá nhân, cho con ăn sáng, rồi gửi ông bà nội trông bé để hai vợ chồng đi làm. Cả hai vợ chồng là công chức Nhà nước nên 8 tiếng là dành cho công việc. Thời gian còn lại dành cho bé Chích Bông và gia đình.

Được biết vợ chồng là bạn học từ thời phổ thông. Bạn hẳn đã phải chờ đợi rất lâu trước khi tiến đến đám cưới?

- Như bạn đã biết vì vợ chồng mình từng là bạn học từ thời phổ thông nên tình yêu của hai người trước tiên đó là tình bạn. Vì có cả một thời chung học nên khái niệm tình bạn và tình yêu của bọn mình đã bị biến thành một và sau khi ra trường, ổn định công tác và sự nghiệp bọn mình mới quyết định làm đám cưới. Khi ấy cả hai đều ổn định công việc và có một vị trí nhất định trong xã hội.

Sau đám cưới, hai bạn đã có trong tay những gì? Xây dựng tổ ấm và kinh tế gia đình trong mấy năm vừa qua, hai vợ chồng có vất vả không để có được ngày hôm nay?

- Sau đám cưới, gia tài lớn nhất trong tay hai vợ chồng có lẽ là cô con gái rượu đầu lòng. 29 tuổi, cả hai vợ chồng mới được biết cái hạnh phúc làm cha, làm mẹ. Có con đã làm cuộc sống của hai thay đổi. Cả hai vợ chồng nỗ lực hơn trong công tác và cuộc sống bởi vì mọi sự phấn đấu xét cho cùng là để dành cho con hết.

"Vợ chồng bằng tuổi, năm duỗi mà ăn", câu nói này có đúng với trường hợp của hai bạn?

- Các cụ xưa vẫn bảo "Vợ chồng bằng tuổi, năm duỗi mà ăn" để ý chỉ những cặp đôi cùng lứa sẽ có cuộc sống sung túc, phát đạt và giàu sang. Mình thấy thực tế đôi khi khác. Hai vợ chồng bằng tuổi, theo mình cái được đó là suy nghĩ để có sự đồng cảm với nhau hơn, vì thế mà sự chia sẻ, thông cảm cho nhau nhiều hơn về sở thích, quan niệm sống cũng gần nhau hơn. Theo duy tâm

một tý, bằng tuổi là cùng mệnh nên thường không có sự xung khắc gì.

Còn về vấn đề kinh tế với hai vợ chồng mình cũng ở mức trung bình thôi, vì cả hai là công chức Nhà nước, lương rất ổn định. Với đồng lương thường là cố định nên hai vợ chồng phải xây dựng kế hoạch chi tiêu phù hợp: Từ tiền ăn, tiền mặc, tiền tiêu dùng... và tiền tiết kiệm cho con, mọi thứ chi phải có kế hoạch và phù hợp với mức lương của cả hai. Trong cuộc sống, kinh tế quan trọng nhưng không là tất cả theo quan niệm của vợ chồng mình. Điều quan trọng nhất trong cuộc sống là mình hài lòng với cuộc sống của mình và tìm niềm vui trong thứ đời thường xung quanh ta. Với cá nhân mình: Con cái, công việc hiện tại giúp ích được cho đời... là niềm vui sống lớn nhất rồi. Niềm vui ấy đôi khi lại được lưu giữ bằng những bộ ảnh kỷ niệm, những khoảnh khắc đời thường nữa thì thật tuyệt vời.

Tạo hình của Thu Trang và bé Chích Bông trong bộ ảnh "Chuyện tình của núi"

3 năm sau ngày cưới, đến nay, bạn thấy mình được những gì?

- Mình thuộc thời 8X đời đầu, bạn bè vẫn hay đùa nhau về một công thức sống với 5 chữ số: "1 vợ, 2 con, nhà 3 tầng, xe 4 bánh, đi 5 châu". Sau ba năm xây dựng tổ ấm, cũng nhiều khi chiêm nghiệm lại công thức sống ấy đúng một phần. Phổ thông trong đời, ai cũng có đam mê như thế. Nhưng như mình vừa chia sẻ, điều quan trọng trong cuộc sống là mình hài lòng về cuộc sống của mình. Vợ chồng là duyên nợ, con cái là lộc trời cho.

Nhà cửa, phương tiện và đi du lịch đây đó còn tùy thuộc điều kiện riêng của mỗi người. Chính thế mà nhà mình không đẹp nhưng nó tiện cho cuộc sống của cả nhà, xe 4 bánh không sang nhưng vẫn phục vụ tốt cho việc đi lại của hai vợ

chồng và bé Chích Bông. Việc đi du lịch thì hai vợ chồng cân đối chi tiêu để xây dựng kế hoạch.

Có khi nào bạn hối hận về quyết định nào đó của mình trong quá khứ, chẳng hạn như việc nếu biết kết hôn và có con hạnh phúc thế này thì có lẽ mình nên cưới sớm?

- Ba năm sau ngày cưới, thời gian chưa nhiều để nhìn lại. Nhưng cái được mà mình đã thấy đó là gia đình hạnh phúc, an yên bên con cái. Việc kết hôn muộn có làm mình hối hận không ư? Không bạn ạ, kết hôn muộn cũng có lợi ích riêng của của nó. Khi đã gần 30 mới kết hôn, bạn đã nắm trong tay một sự nghiệp, tài chính vững vàng, sự chững chạc, sự thận trọng vì vậy mà cuộc sống và chất lượng cuộc sống gia đình sẽ tốt hơn.

Ngắm nhìn những bức ảnh hạnh phúc của hai vợ chồng và bé Chích Bông, có cảm giác như tình yêu giữa mọi người lúc nào cũng đang đầy như vậy. Bạn có bí quyết nào về việc gìn giữ "ngọn lửa" trong gia đình?

- Tình cảm vợ chồng và hạnh phúc gia đình người ta hay nhắc đến hai từ: "Tình nghĩa". Khi trẻ người ta sống với nhau nhiều vì Tình. Khi lớn tuổi hơn thì sống với nhau vì Nghĩa vợ chồng. Vợ chồng mình thì không còn trẻ nữa cũng chưa quá già nên hai vợ chồng trung hòa hai thứ đó: Sống vì cả tình và nghĩa. Sự yêu thương, chia sẻ cuộc sống, quan tâm tới nhau, quan tâm tới con cái, tìm vui trong chăm con và theo mỗi bước con trưởng thành đã làm cả nhà gắn gũi nhau hơn vì thế mà "ngọn lửa" yêu thương luôn thấp sáng. Và cả hai vợ chồng mình đều trân trọng những phút giây đã, đang và sẽ có bên nhau ấy.

Hai vợ chồng cùng làm cơ quan nhà nước, kinh tế vững vàng, con gái ngoan ngoãn. Hạnh phúc với bạn tưởng chừng như đã quá đủ đầy. Hai bạn còn mơ ước điều gì nữa không?

- Thực sự với thời điểm hiện tại, mơ ước của hai vợ chồng mình là cả nhà khỏe mạnh, bé Chích Bông trưởng thành, chăm ngoan và học giỏi. Trước mắt thì chỉ có thế!

Xin cảm ơn bạn về cuộc trò chuyện! Chúc gia đình bạn hạnh phúc bền lâu!

NHỮNG KHOẢNH KHẮC HẠNH PHÚC BÊN NHAU CỦA GIA ĐÌNH HỒNG ĐÔNG - THU TRANG

PV Thu Hương, báo Tạp chí Tri thức trẻ, báo mạng Afamily thực hiện

Bộ ảnh gia đình theo chủ đề biển đảo

Viết cho tuổi lên 4 của con yêu

"Có những điều thật khó bày tỏ khi nói thành lời, dù người nói là cha là mẹ, dù người được nhắn gửi là đứa con thân yêu" nên ba lại chọn cách viết, viết cho ngày con tròn 4 tuổi, viết cho em bé Chích Bông của ba mẹ lưu niệm sau này khôn lớn đọc.

Trung thu đang gần về, những chiếc đèn lồng, đèn ông sao năm cánh, bánh trung thu và hoa cúc vàng gợi nhớ về những ngày cách nay 4 năm trước, ba mẹ đang háo hức đón chờ thành viên nhí, mà từ bào nhi đã được ba mẹ yêu gọi là Chích Bông. Bé Chích Bông của ba mẹ năm nay lên 4 tuổi, con vào lớp mẫu giáo nhỡ. Tuổi của con vẫn là ham chơi, ham nghịch, ham khám phá. Con đến trường được cô giáo yêu thương, về nhà được ba mẹ trau dồi. Có những lúc con chưa ngoan nhưng giáo dục con đôi khi cần nhẹ nhàng, có khi là quát mắng. Nhưng để con nên người ba mẹ sẵn sàng lúc hóa thân là ông Bụt, cô Tiên, lúc là bác gấu hiền từ ... khi lại phải hóa thân thành thỏ nâu ích kỷ hay lão sói già gian ác. Để con vừa

hoàn thiện nhân cách, biết hướng chọn cho mình thành người tốt sau này.

Bốn năm bên con ngoài nuôi dạy con như nhiều ông bà mẹ khác, ba mẹ có một nhiệm vụ nữa là xây đắp kỷ niệm ấu thơ cho con. Mỗi gia đình có một cách làm riêng của mình, còn ba mẹ chọn lưu giữ kỷ niệm bằng hình ảnh, bằng những trang nhật ký, bằng những giải thưởng được khai thác từ "chất liệu con". Ba nhớ tới giải thưởng đầu tiên đón con chào đời là Giải nhất thi ảnh bà bầu quyến rũ của Tạp chí Bầu Việt Nam. Khoảnh khắc mẹ ôm trọn em bé Chích Bông trong bụng của những ngày thai kỳ thật vô giá, nó giống như con, tài sản mà mẹ không định giá được là bao nhiêu, có lẽ nó là tất cả những gì ba mẹ có, mà ba mẹ định nghĩa được đó là con. Theo mỗi tháng ngày con không lớn, năm con một tuổi, hai tuổi rồi ba tuổi, tại cuộc thi ảnh Bốn mùa yêu thương của Đài truyền hình Hà Nội sau là VTV2 Đài truyền hình Việt Nam, những hình ảnh của con luôn chiếm được cảm tình của khán giả truyền hình và Ban giám khảo khi những khoảnh khắc yêu thương được khơi nguồn từ con lần lượt đoạt giải khuyến khích, rồi giải nhì tại cuộc thi ảnh trên truyền hình lớn nhất cả nước này. Tại những sân chơi khác, những bài viết cho con đã được trao giải Triển vọng của Tạp chí Phụ nữ ngày nay, Tạp chí bé khỏe – mẹ vui của Viện dinh dưỡng quốc gia. Có những bài viết cho con được chọn in trên báo, tạp chí và cả sách xuất bản toàn quốc nữa. Ba may mắn có được con khơi nguồn cho một trang nhật ký mới, trang nhật ký ấy không phải là những lo toan của cơm áo gạo tiền thường nhật, không phải là những thăng trầm trong sự nghiệp công danh, mà trang nhật ký ấy hồn nhiên, trong trẻo viết về con gái yêu của ba mẹ. May mắn hơn khi hơn một năm dòng đầu đời, Báo mạng VnExpress (Báo Tiếng Việt nhiều người xem nhất) đã giúp ba mẹ chuyển trở những trang nhật ký ấy đi muôn nơi, đi đến tương lai sau này của con. Để ở một xã hội hiện đại sau này, tay con chạm vào một thiết bị thông minh nào ấy sẽ thấy những thước phim ba mẹ viết cho con hiện về ngay trước mắt. Đó cũng có thể là một ngày con ốm, đó là ngày con bước đi đầu tiên, ngày con mọc chiếc răng sữa. Hay đơn giản

hơn đó là những ước mơ bay bổng của mẹ khi nhìn về tương lai của con sau này với ước mơ con trở thành cô giáo... Nhiều trang báo mạng thiên về gia đình, sức khỏe và giáo dục đã sử dụng lại những bài viết như những trang nhật ký ấy của ba để sẻ chia nhiều hơn đến những gia đình Việt khắp nơi cũng đang nuôi con nhỏ như ba mẹ.

Bốn năm qua bên con cho ba mẹ nhiều cảm hứng quá, đó là cảm hứng để thực hiện rất nhiều bộ ảnh gia đình, những bộ ảnh được đầu tư cầu kỳ cả về nội dung lẫn hình thức. Ba mẹ nhớ đến “Gia đình và tình yêu biển đảo” khi cả gia đình khoác lên mình áo màu cờ Tổ quốc thiêng liêng và tình yêu với chiến sỹ hải đảo, rồi “Chuyện tình của núi” khi dựng cảnh cả gia đình thành một gia đình dân tộc Tày của người Việt Bắc. Nhớ đến “Nụ cười em bé xứ chè” khi đưa cả gia đình đến vùng đất Tân Cương, Thái Nguyên chụp ảnh ... Từ trang phục, nội dung đều được cả nhà chuẩn bị kỹ lưỡng. Khó nhất là con, để con hợp tác trong những câu chuyện được dựng bằng những bộ hình ấy khó vô cùng khi con mới lọt lòng, mới vài tháng tuổi cho đến khi lớn hơn như bây giờ. Nhiều những kỷ niệm lắm từ những lần lưu giữ hình ảnh ấy cho con.

Trong hành trình bốn năm qua, một kỷ niệm không thể quên kể đó là kỷ niệm về thi kể chuyện “Con gái thật tuyệt” của

Quỹ dân số liên hợp quốc và Tổng cục dân số kế hoạch hóa gia đình – Bộ Y tế tổ chức. Yêu thương con đã mang lại chiến thắng cho ba mẹ tại cuộc thi viết với trên 2.000 bài dự thi trong cả nước. Góp một tiếng nói bảo vệ “trẻ em gái vị thành niên”, góp phần cùng xã hội thay đổi cách nhìn để “không mất cân bằng giới tính” khi sinh trong cả nước và khu vực Đông nam á. Có con gái ngoài điều tuyệt vời ấy, còn là niềm tự hào của ba mẹ. Ai dám nghĩ rằng cô bé Chích Bông bé nhỏ 4 tuổi đã là nguồn cảm hứng cho bao giải thưởng bắt đầu từ hai chữ gia đình và ngôi nhà chim Chích Bông bé nhỏ.

Con gái 4 tuổi, con sở hữu một chiều cao và cân nặng lý tưởng cho một bé gái Việt Nam trong thời kỳ hội nhập quốc tế về thể lực khi chất lượng sống của người dân mình được nâng cao hơn. Vẫn biết con tăng trưởng một phần nhờ nguồn gen của bố mẹ, xong dinh dưỡng để đủ năng lượng sống và giúp con năng động mỗi ngày là một phần quan trọng không kém. Ba đã chọn chia sẻ những bí quyết chăm con ấy tại một cuộc thi mới trên báo mạng VnExpress. Ba hy vọng sẽ có thêm giải thưởng làm quà và kỷ niệm cho con gái đón sinh nhật lần thứ 4.

Con gái rọu à, ai trong xã hội này cũng yêu thương con của mình cả, mỗi ông bố bà mẹ đều có cách riêng để thể hiện tình yêu thương ấy với con của mình. Và với ba, hành trình trong suốt 4 năm qua ba vừa sơ kể lại đã thay những điều ba mẹ muốn nói với con trong ngày sinh nhật 4 tuổi này.

Thu năm nay, mùa thu mừng sinh nhật con 4 tuổi, Con có một mơ ước mới là được làm công chúa Elsa, một nhân vật hoạt hình của Walt Disney với khả năng tuyệt diệu là làm ra và điều khiển băng giá. Công chúa Elsa là một nhân vật sống tình cảm, đặc biệt với cô em gái công chúa bé nhỏ Anna. Ba biết con mê mẩn nhân vật phim hoạt hình này lắm, từ búp bê con chơi, quần áo con mặc ... con đều lựa chọn những đồ dùng có hình ảnh nhân vật hoạt hình hư cấu này. Biến ước mơ con thành hiện thật, bộ ảnh mừng sinh nhật con 4 tuổi, ba mẹ đã lựa chọn ý tưởng này: Cho con thành công chúa Elsa trong giấc mơ của mình. Có lẽ đây là số ít lần con vượt ra ngoài những hình tượng một em bé Chích Bông thuần Việt với áo yếm, áo bà ba, áo dài mà ba mẹ hay lựa chọn. Với ý tưởng này ba mẹ đã góp phần cho ước mơ của con thành hiện thực, để con được bay bổng hơn với thế giới tuổi thơ của con gái.

Hôm nay sáng mừng 5 tháng 9, dù bận việc, cả ba mẹ vẫn giành thời gian đầu giờ đưa con gái đến trường dự Lễ khai giảng chào năm học mới, lễ khai giảng của lớp mẫu giáo nhỡ 4 tuổi. Nhìn con hân hoan chào đón ba mẹ hạnh phúc lắm. Gia tài của ba mẹ đây rồi, vững bước vào tương lai con nhé, hãy chăm học ngay từ môi trường đầu tiên đó là Trường mẫu giáo con yêu nhé.

Chu Hồng Đông

Sống có lý tưởng con gái nhé

Ba không giàu có để cho con nhiều của cải vật chất, sống như một công chúa nhỏ nhưng vô cảm, thờ ơ với cuộc sống này. Ba chỉ giàu tình cảm để cho con những yêu thương vô điều kiện, cho con hiểu về cuộc sống này muốn tồn tại phải yêu lao động chân chính, sống có lý tưởng và làm việc có kế hoạch.

Ngày Quyết định làm đám cưới với mẹ con cả ba mục tiêu trong cuộc sống trong năm ấy của ba đã đạt được: Thi đỗ công chức, Phấn đấu để được đứng trong hàng ngũ của Đảng Cộng sản và Lập gia đình. Nhìn thì đơn giản nhưng đó là một thức sống rất rõ ràng: Công việc; Lý tưởng và Gia đình. Mọi thứ đã bắt đầu với ba từ 03 điều giản dị ấy trong công thức sống. Công việc ổn định và có thể nuôi sống bản thân ở mức trung bình trong xã hội bằng sức lao động của mình. Lý tưởng được làm một con người sống có mục đích, sống cho mọi người, cho tập thể. Và Gia đình thứ mà ba đang để cuối cùng trong công thức sống ấy nhưng nó lại là yếu tố quan trọng con ạ. Những thành công trong công việc hay xã hội của một con người luôn xuất phát từ cái cấp độ tế bào nhỏ

nhất này đó là gia đình. Về gia đình ai đó đã nói rằng đó là nơi đầy ắp tiếng cười của trẻ thơ, tiếng hát của người mẹ và sức mạnh của người cha. Nơi đó có hơi ấm của những con tim biết yêu, là ánh sáng của đôi mắt tràn đầy hạnh phúc, là sự ân cần, là lòng chung thủy. Gia đình là ngôi thánh đường đầu tiên cho tuổi thơ học những điều hay lẽ phải, niềm tin và lý tưởng sống. Đó là nơi chúng ta tìm về để được an ủi, nâng đỡ. Đó là nơi những món ăn đơn sơ cũng thành mỹ vị. Đó là nơi tiền bạc không quý bằng tình yêu. Chính thế khi đã bước đầu đạt được những mục tiêu đề ra cho công việc và lý tưởng, ba bắt đầu cùng mẹ con xây đắp cho hạnh phúc gia đình. Con gái ra đời. Cái mà ba mẹ cho con được nhiều nhất đó là hạnh phúc. Con có thể thua kém một số bạn bè về đời sống vật chất, nhưng tình yêu thương và hạnh phúc gia đình thì con không thua kém một ai cả. Cả ba và mẹ, ngoài công việc công sở, ngoài sự phấn đấu vì sự nghiệp thì con luôn là số một.

Con gái ạ, sống có lý tưởng và mục tiêu là điều sau này con nên nhớ. Con có thể chạy theo những đam mê, sở trường của mình nhưng con hãy nhớ những thứ đó phải luôn quay quanh một hình tam giác đều gồm 3 đỉnh là Công việc, Lý tưởng và Gia đình. Luôn sống trong cân bằng cả 3 thứ đó, cuộc sống của con nhất định hạnh phúc và thành công.

Chu Hồng Đông

Mong con là em bé hạnh phúc

Khi tiệc mừng sinh nhật con gái rộ kết thúc, ba thay vì ngồi ôm cây bút và quyển sổ, lại dùng bàn phím để viết cho con gái trang nhật ký đẹp nhất trong năm này. Trang nhật ký cho sinh nhật lần thứ 4 của con gái rộ.

Gần tuần nay, con gái của ba mẹ nhận được nhiều sự quan tâm đặc biệt, sự quan tâm ấy đến cho ngày sinh nhật con gái tròn 4 tuổi. Năm nay ba mẹ chọn chủ đề sinh nhật cho con đó là công chúa Elsa trong bộ phim hoạt hình Nữ hoàng băng giá (Frozen). Mỗi năm chọn một chủ đề cho ngày con sinh, từ chủ đề Chuyện tình của núi, em bé xù chề, Sinh nhật Tết trung thu... Năm nay thì nhuộm trong sắc xanh dương của chủ đề công chúa tuyết.

Năm nay thật đặc biệt, ngày sinh nhật con là ngày nghỉ thứ 7 nên con gái có hai tiệc sinh nhật: Một

tiệc sinh nhật sớm ở lớp vào ngày thứ sáu cuối tuần và Một tiệc sinh nhật ở nhà vào đúng ngày con sinh, thứ bảy. Con là em bé hạnh phúc khi được nhận nhiều sự quan tâm.

Tại tiệc sinh nhật ở lớp, cô giáo và bạn học đã dành tặng con một sinh nhật thật ấm áp, yêu thương.

Các bạn học của con đã hát tặng con bài hát mừng sinh nhật. Cùng con liên hoan thật vui vẻ.

Sinh nhật con năm nay thật đáng nhớ vì cả nước và ngư dân miền Trung đang đón và khắc phục hậu quả của cơn

bão số 10, một cơn bão lớn trong vài năm gần đây. Mưa gió ấy, bão rồi sẽ đi qua và tình người thì ở lại. Con là con gái nên càng cần được yêu thương nên tạm gác chuyện mưa và gió, ở một góc lớp mẫu giáo ở trường, ở một không gian nhỏ ở phòng khách nhà mình, nến sinh nhật vẫn được thắp lên đầy ấm áp, yêu thương. Vì con xứng đáng được như thế! Năm nay con gái 4 tuổi, con biết thổi nến sinh nhật, và chấp tay ước mơ cho tuổi mới mỗi khi nến tắt. Ước mơ của con là gì nhỉ? Ba mẹ tò mò lắm! Ba mẹ đoán ước mơ của con được trở thành một cô công chúa xinh đẹp. Ba mẹ vẫn dạy con rằng, để trở thành công chúa con phải thực sự ngoan và học giỏi. Làm được hai điều ấy, con sẽ là một cô công chúa được nhiều người yêu mến.

Dạy con thế, nhưng mặc nhiên từ lâu trong ba mẹ, con đã là một cô công chúa bé nhỏ của mùa thu, đặc biệt mùa trung thu kể từ ngày con đến bên ba mẹ, bé bỏng, xinh xinh mà ba mẹ gọi là bé Chích Bông. Mùa sinh nhật năm nay, chứng kiến con trong vòng tay yêu thương của cô giáo và bạn bè, cùng những thân trong gia đình, ba tin ước mơ của con chóng thành hiện thực. Con sẽ là một em bé ngoan và học giỏi, là cô công chúa xinh đẹp được nhiều yêu thương như tâm niệm khi ba mẹ đặt tên con là Diệu Anh của 4 năm về trước.

Con biết không? Từ lâu con trở thành mục tiêu phấn đấu của ba mẹ, mục tiêu ấy là chăm con thật con tốt, phối hợp với nhà trường dạy con trong điều kiện tốt nhất. Sau này con lớn khôn đừng phụ công những gì ba mẹ phấn đấu không mệt mỏi để cho con nhé.

Thu năm nay, trung thu con tròn 4 tuổi, ba như mọi mùa sinh nhật khác của con đều dành để viết lại cảm xúc của mình.

Phần vì muốn lưu giữ những khoảnh khắc đẹp để sau này cho con có kỷ niệm, phần để nhắc nhở mình con lớn rồi, ba mẹ càng cần phấn đấu hơn nữa để cho con sau này. Phần cho con ấy không phải là kinh tế để con hưởng thụ mà đó là xây dựng một tấm gương mẫu mực để con soi vào tự sửa mình theo những tháng năm con khôn lớn. Phần cho con ấy đó là tình yêu thương vô bờ bến mà đôi khi những con chữ ba viết không chuyên trở được hết nội dung.

Đêm nay khi cơn bão số 10 đã đi qua, thành phố Thái Nguyên yên bình trong mùa thu đưa con và cả nhà vào giấc mộng. Ba hiếm hoi trong cuộc sống của mình có một giấc mơ về tương lai của con. Đó là con sẽ là một em bé hạnh phúc trong yêu thương của gia đình, nhà trường và xã hội. Hãy cùng ba mẹ xây đắp cho ước mơ ấy thành hiện thực từ việc con là một em bé khỏe, bé ngoan từ ngày hôm nay con nhé. Ba khép lại trang nhật ký viết cho ngày sinh của con bằng một niềm hy vọng, tương lai này là của con – cô công dân của thời đại công nghiệp 4.0 vẫn lấy những yêu thương của gia đình, nhà trường và văn hóa Việt truyền thống Việt làm nền tảng.

Chu Hồng Đông 16/9/2017

Ngày hội xuân của con

Hôm nay trường mầm non của con tổ chức Hội xuân Đình Dậu. Ba hạnh phúc nghẹn ngào khi chứng kiến con gái thêm tuổi mới đã có những ứng xử đáng yêu trong mùa lễ hội.

Mùa lễ hội Xuân Đình Dậu đang diễn ra sôi nổi ở khắp các địa phương trong cả nước nhưng đã xuất hiện nhiều hiện tượng đáng buồn phi văn hóa như: Phát lộc phản cảm, tranh giành và cướp lộc ... dù trước đó công tác tổ chức đã được chuẩn bị và lên phương án kỹ lưỡng. Đây là những hiện tượng không mới nếu không muốn nói là những vấn nạn đã từng diễn ra ở những mùa hội trước. Chính vì thế mà Xuân năm nay ba giành thời gian dự ít lễ hội nhất, đơn giản vì không muốn chứng kiến những cảnh phản văn hóa, “lệch chuẩn” ấy.

Nhưng hôm nay dù bận việc, đầu giờ sáng, ba vẫn giành thời gian đưa con đi học để dự một hội xuân do các cô giáo trường con tổ chức. Đây là hội xuân đầu tiên năm nay ba và con dự. Thật tuyệt vời! Một hội xuân của con trẻ đầy đủ những yếu tố của một ngày hội truyền thống: Có văn nghệ mừng xuân do các cô giáo và bé thể hiện; Có những gian chợ quê mang nhiều màu sắc của Xuân và Tết với những gian hàng rau củ, nông phẩm, quà quê, quà tết.... Con là trẻ sinh ra ở phố, trong thời bùng nổ công nghệ đi chợ online nên toàn cảnh Hội chợ xuân do cô giáo ở trường con dàn dựng thật công phu và giàu giá trị nhân văn. Nó góp phần không nhỏ định hướng cho con trẻ yêu giá trị truyền thống, ứng xử có văn hóa trong ngày hội.

Tết nguyên đán, Tết nguyên tiêu, Xuân rồi cũng qua theo quy luật. Mọi thứ lại trở về với tất bật, lo toan theo guồng quay của cỗ máy thời gian. Nhưng hôm nay là ngày vui với ba thực sự. Vui vì được dự một ngày hội xuân theo đúng nghĩa của nó: không có chen chúc, tranh giành, cãi vã, sô bồ. Mọi thứ trật tự, nề nếp và đầy tính giáo dục. Con xếp hàng ngay ngắn xem văn nghệ, rồi trật tự nối đuôi nhau cùng cô giáo đi chợ quê ngày tết. Cảnh mua mua, bán bán tưng tưng mà tựa hồ như thật. Năm nay con lên 4 tuổi, con sẽ cất vào hành trang vào đời từ những kỷ niệm đẹp về hội xuân như hôm nay. Để sau này con khôn lớn sẽ có những hành xử đúng mực ở các lễ hội. Để thời của con, sẽ không còn những chuyện buồn trong mùa lễ hội như: Trong lễ hội Đền Sóc Hà Nội, một đám thanh niên “súc dài vai rộng” lao lên tranh giành quyết liệt kiệu rước hoa tre. Ở Hội phết Hiền Quan tỉnh Phú Thọ, hàng trăm thanh niên làng ngoài hùng hổ phá hàng rào để tranh phết với người làng Hiền Quan. Rồi tranh cướp lộc ở Chùa Hương ngày khai hội; Tranh giành đồ cúng hội Làm Chay tỉnh Long An... Để chấm dứt những vấn nạn của lễ hội hiện nay, những người dự hội cần được trang bị kiến thức về lễ hội và những kỹ năng hành xử. Muốn có điều này, không thể ngày một ngày hai là làm được, vì kiến thức thì cần phải được giáo dục từ trong nhà trường, từ ngay cả cấp học mầm non như con gái của ba hôm nay.

Ba thầm cảm ơn các cô giáo của con ở trường đã mang đến cho con một ngày Hội xuân vui thực sự. Từ những ân cần ướn nắn hôm nay, ba tin đến thời của con Xuân và Hội xuân sẽ lại trở về với đúng giá trị truyền thống, nguyên bản của nó. Để mùa xuân mãi là niềm mong chờ sau hơn 360 ngày tất bật lo cho học hành và cuộc mưu sinh.

*Ngày 15/2/2017
Chu Hồng Đông*

Viết cho tuổi lên 5 của con

Năm nay con gái tròn 5 tuổi, con lớn hơn và biết nhiều hơn về những câu chuyện cổ tích thuần Việt như: Cây tre trăm đốt, Ai mua hành tôi, Thạch Sanh, Cây Khế ... Và ấn tượng khiến con mê mẩn hơn cả là cô Tấm trong truyện cổ tích Tấm Cám. Chính vậy, ba mẹ đã cùng nhau xây dựng ý tưởng và đưa con vào thế giới cổ tích của mình với nhân vật cô Tấm thảo hiền, thật thà, chân chất, ngây thơ, hồn nhiên, trong sáng.

Con gái yêu, Không phải mỗi con háo hức đón chờ sinh nhật của mình đâu? Ba và mẹ cũng vậy. Mỗi năm cứ độ vào thu, những ngày thu rất đẹp là ba mẹ lại đã ấp ủ cho mình kế hoạch để cùng con làm sinh nhật đón tuổi mới. Đó là những dấu mốc thiêng liêng trong cuộc đời mỗi con người. Chính cũng những dịp này ba mẹ hay xây dựng và cùng con thực hiện những bộ ảnh kỷ niệm ngày con tuổi mới. Mỗi năm chọn một chủ đề cho ngày con sinh: Từ chủ đề Chuyện tình của núi trong sắc tram dân tộc Tây Nùng vùng Việt Bắc; Em bé xứ chè giữa ngút ngàn chè xanh Tân Cương; Sinh nhật Tết trung thu với muôn ngàn chiếc đèn ông sao bé nhỏ; Đến gần nhất là nàng

Công chúa tuyết Elsa, một nhân vật hoạt hình của Walt Disney với khả năng tuyết diệu là làm ra và điều khiển băng giá.

Năm nay con gái tròn 5 tuổi, con lớn hơn và biết nhiều hơn về những câu chuyện cổ tích thuần Việt như: Cây tre trăm đốt, Ai mua hành tôi, Thạch Sanh, Cây Khế... Và ấn tượng khiến con mê mẩn hơn cả là cô Tấm trong truyện cổ tích Tấm Cám. Chính vậy, ba mẹ đã cùng nhau xây dựng ý tưởng và đưa con vào thế giới cổ tích của mình với nhân vật cô Tấm thảo hiền, thật thà, chân chất, ngây thơ, hồn nhiên, trong sáng. Điều ấy rất cần trong nuôi dưỡng tâm hồn cho con gái của ba mẹ. Thiện và ác vốn là hai khái niệm trở nên quá quen thuộc với mỗi chúng ta. Con gái ạ, không chỉ được rút ra từ cổ tích Tấm Cám, trong cuộc sống này luôn tồn tại hai mặt như Thiện và Ác. Cái ác vốn là những điều xấu xa, đen tối như mẹ con Dì ghẻ và cô Cám. Ngược lại, cái thiện lại là những điều tốt đẹp, trong sáng như Cô Tấm, ông Bụt, Bà hàng nước.... Cái thiện và cái ác từ xưa đến nay vốn luôn đối đầu và đấu tranh để triệt tiêu nhau. Sau tất cả, cái thiện luôn chiến thắng. Chính thế trong cuộc sống của con sau này, nhất định con phải học để sống làm người tốt, làm người lương thiện. Dân ta từ bao đời nay vẫn luôn đứng về phía cái thiện mà bảo vệ và đấu tranh. Chính thế, sống lương thiện con sẽ giành được tình cảm của số đông trong cộng đồng và xã hội. Cùng con bước vào thế giới cổ tích diệu kỳ qua bộ ảnh mừng sinh nhật con 5 tuổi năm nay khi con hóa thân thành Tấm.

Mùa trung thu thứ 5 con đến bên ba mẹ. Ngoài tình yêu cho con vô bờ, ba mẹ luôn mong dạy được cho con nhiều nhất những tính nết hiền thực, chăm chỉ, thánh thiện như những nhân vật chính diện trong Cổ tích được ba mẹ kể cho con nghe mỗi ngày mà hình tượng cô Tấm là một trong những điển hình. Bộ ảnh sinh nhật con năm nay được đầu tư khá kỹ về nội dung và khung cảnh thanh bình của làng quê Việt Nam ngày trước. Ba mẹ chúc con yêu tuổi mới chăm ngoan và sống trọn với niềm mơ ước của ba mẹ. Lớn khôn thêm rồi thêm yêu các giá trị truyền thống tốt đẹp của văn hóa, con người Việt Nam con nhé.

Chu Hồng Đông

Lễ khai giảng năm cuối bậc học mầm non của con gái

"Non sông Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc Việt Nam có sánh vai với các cường quốc năm châu được hay không phần lớn là nhờ vào công học tập của các cháu". Cố gắng con nhé, ba tin con sẽ thành công, cô công dân dân thời đại 4.0 và công nghệ giáo dục của ba ạ!

Sáng nay ba dậy sớm, con chắc không hồi hộp đâu nhưng ba thì có. Ba hồi hộp vì hôm nay con sẽ dự Lễ Khai giảng năm học cuối của bậc học mầm non. Ba vẫn nhớ ngày đầu đưa con gái 2 tuổi đi học. Ba vẫn nhớ Lễ Khai giảng đầu tiên của con khi đi nhà trẻ. Con ngỡ ngàng ngồi ngoài sân trường với

quả bóng bay cầm trên tay và nhìn các anh chị múa hát trên sân khấu. Lúc ấy ba đã nghĩ “Không biết sau này con gái của ba mẹ có tự tin hát múa chào năm học như các anh chị không?”. Con còn bé quá, sự nhấp nhੌm không yên khi phải ngồi xem các nghi thức gần như bắt buộc với mọi bậc học, ngay cả với các thiếu nhi 2 tuổi như con năm ấy. Nhưng thời khắc ấy quan trọng. Tiếng trống khai trường nó báo hiệu một năm học mới bắt đầu....

Hôm nay, sáng mùng 5 tháng 9, cả nước hân hoan cờ hoa cùng các con trong một ngày Hội toàn dân đưa trẻ đến trường. Năm nay con gái của ba 5 tuổi, con sẽ học năm cuối ở bậc mầm non. Và đặc biệt hơn nữa, lần đầu con gái của ba mẹ sẽ lên sân khấu cùng các bạn hát múa chào năm học mới. Con vẫn vô tư ngủ vào giờ này còn ba thì đang hồi hộp nên ba lại ngồi ôm vi tính viết. Con gái của ba từ bé rất ít khi hát múa, gần như con không thể hiện một năng khiếu gì vượt trội ngoài tô và vẽ cả ngày không chán. Lần đầu con đi diễn văn nghệ lại ở buổi lễ trang trọng với mỗi học sinh, lễ khai giảng chào năm học mới. Con gái cố gắng hoàn thành nhiệm vụ nhé! Để có một khí thế phấn khởi nhất cho năm học cuối cấp này. Năm học có ý nghĩa quan trọng, trang bị cho con đủ 28 chuẩn về trí lực với 120 chỉ số cần đáp ứng của trẻ 5 tuổi để chuẩn bị cho con vào lớp 1 ở cấp Tiểu học. Ba đã đồng hành làm bạn của con mỗi tối ở nhà từ 15 phút khi con 2,3 tuổi đến 60 phút khi con 4,5 tuổi để cùng con chơi và học những kỹ năng cơ bản nhất nên ba tin rằng, năm cuối này con học tập xuất sắc để có đà chuyển cấp trong tự tin và tâm thế của một con ngoan - trò giỏi, một em bé khỏe - bé đẹp như bao đứa trẻ con khác cùng trang lứa. Ba vẫn hay gọi đùa những công dân thời đại 4.0 và công nghệ giáo dục.

Tiếng trống trường đã điểm, tiếng trống đầu năm học đón các con đến trường trong rộn rã. Tiếng trống như tiếp thêm tinh thần, tinh bạn chan hòa đầm ấm. Chính từ ngôi trường mầm non, ngôi trường bản lẻ này, con gái của ba sẽ được trang bị những kỹ năng cơ bản nhất của sự học để sẵn sàng tiếp thu những kho tàng kiến thức vô hạn của nhân loại ở những cấp học tiếp theo. Ba vẫn hy vọng nhiều vào thế hệ

các con, thế hệ công dân kiểu mới khi đất nước đã hội nhập sâu và rộng trên trường quốc tế, nên thế hệ trẻ của con có điều kiện tốt nhất để trang bị kiến thức và bản lĩnh để vươn lên khẳng định mình với quốc tế, trở thành công dân quốc tế. Học và làm việc trong điều kiện môi trường quốc tế. Điều đó cũng là niềm tin, là hy vọng của bác Hồ kính yêu gửi tới các cháu trong ngày Khai trường của đất nước. Là bao mong mỏi của thế hệ cha ông đã dùng xương máu để giữ vững đất nước, xây dựng lên mái trường chúng ta ngày hôm nay: “Non sông Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc Việt Nam có sánh vai với các cường quốc năm châu được hay không phần lớn là nhờ vào công học tập của các cháu”. Cố gắng con nhé, ba tin con sẽ thành công, cô công dân dân thời đại 4.0 và công nghệ giáo dục của ba ạ!

Chu Hồng Đông

Có một đảo Cát Bà

thơ mộng trong con

Chuyến phà đưa tôi và con gái về đất liền hôm nay bằng khung quá, con gái thì lần đầu trong đời được đi phà (trong con là đang đi du thuyền trên biển), chúng tôi ngồi bên nhau qua phà mênh mông vạch ra những dự định, nếu cùng nhau trở lại nơi này, tôi và con gái sẽ khám phá nhiều hơn về Cát Bà. Con gái thì có vẻ tiếc, con muốn kỳ nghỉ dài hơn, được vui chơi nhiều hơn. Nhưng đúng ngày đảo có mưa, đúng những ngày đảo đón một lượng du khách quá lớn, lớn hơn sức chịu tải hạ tầng của huyện đảo nên như thế với tôi chuyến này là vừa đủ. Còn những duyên nợ gì lần sau ta trở lại ...

Lần thứ hai trong đời trở lại đảo Cát Bà, thành phố Hải Phòng, ta mang theo cô con gái nhỏ Diệu Anh. Đúng những ngày cả quân, dân và bao người làm dịch vụ nơi đây đang "gồng mình" để có kỳ nghỉ tốt nhất cho một lượng du khách quá lớn đang đổ về nơi đây. Với tôi, đảo lớn Cát Bà trong quần thể đảo Cát Bà và vịnh Hạ Long vẫn là một cô con gái đẹp đang độ

tuổi lớn và dần được hoàn thiện. Chính thế có dịch vụ ở đây tốt, có dịch vụ chưa tốt, cần được hoàn thiện để du khách có nhiều cơ tiêu tiền hơn khi thăm đảo và thấy mình được phục vụ nhiều hơn khi lưu trú ở đây.

Cát Bà đã làm những con đường mới so với lần đầu tôi đặt chân tới đây, các dịch vụ nhất là ăn uống đã đa dạng, phong phú hơn trước nhiều. Các quán hàng ăn, hàng uống chạy dọc bờ biển và qua từng con phố của Cát Bà. Thị trấn khang trang, về đêm đảo lung linh như một hòn ngọc trai phát sáng với muôn ánh đèn màu và một màn hình led lớn quảng bá du lịch nơi đây.

Kỳ nghỉ ngắn ngày ở Cát Bà, tôi đã đưa con gái bé nhỏ thăm Vịnh Lan Hạ, tắm ở Đảo Khỉ, thăm di tích lịch sử Pháo đài, dâng hương Chùa Linh Quang Không nhiều thời gian nên như thế với tôi với một em bé gần 5 tuổi là đủ cho chuyến đi ngắn ngày không có mẹ đi cùng.

Ba ngày mang con gái đi theo không có mẹ là một trải nghiệm lớn của cả hai ba con vì từ bé việc chăm con là chủ yếu do bà nội và mẹ thực hiện. Ba đã tự tay bón cơm, tắm gội, tết tóc, mix đồ cho con ... những việc đơn giản nhưng với người chưa làm bao giờ rất bỡ ngỡ.

Chuyến phà đưa tôi và con gái về đất liền hôm nay băng khuâng quá, con gái thì lần đầu trong đời được đi phà (trong con là đang đi du thuyền trên biển), chúng tôi ngồi bên nhau qua phà mênh mông vạch ra những dự định, nếu cùng nhau trở lại nơi này, tôi và con gái sẽ khám phá nhiều hơn về Cát Bà. Con gái thì có vẻ tiếc, con muốn kỳ nghỉ dài hơn, được vui chơi nhiều hơn. Nhưng đúng ngày đảo có mưa, đúng những ngày đảo đón một lượng du khách quá lớn, lớn hơn sức chịu tải hạ tầng của huyện đảo nên như thế với tôi chuyến này là vừa đủ. Còn những duyên nợ gì lần sau ta trở lại ...

Chu Hồng Đông

Thương nhớ một mùa Halloween

Năm cuối bậc học mầm non, ba biết con đã trưởng thành hơn trong suy nghĩ. Con cũng đã tự lập hơn trong việc ăn, việc học... Và quan trọng con vẫn nuôi và ấp ủ trong mình những khát khao được sống đúng với thế giới tuổi thơ của mình. Nơi ấy con đi có ba mẹ luôn đồng hành ủng hộ. Vững tin con yêu nhé!

Nhìn những quả bí ngô được trang trí thành đèn mặt quỷ, Ba lại nhớ nhung về một mùa Halloween đã qua. Năm ấy ba đã cầu kỳ hóa trang cho con thành công chúa Lọ lem chuẩn bị đồ rất lung linh để đi dạ hội. Rồi cầu kỳ chọn tấm hình đẹp nhất để in trên Tạp chí Cầu Vồng (nhà xuất bản Dân Trí) làm quà cho các bạn nhỏ khắp nơi nhân mùa hội hóa trang. Năm nay con lớn, háo hức hóa trang cũng lớn cùng niềm mong ước của con. Còn ba thì gặp lại niềm vui của mình khi được cùng con vui trọn mùa Halloween năm ấy!

Halloween – Mùa lễ hội năm nay đã lại về. Ba điếm lại con đã hóa trang, hiện thân và sống với rất nhiều nhân vật từ phim hoạt hình đến những câu chuyện cổ tích. Con đã từng làm công chúa Elsa, làm Công chúa Lọ Lem rồi đến cả làm cô Tấm xinh đẹp. Những nhân vật gần gũi, xinh đẹp ấy đã được con

thể hiện rất tốt dù lứa tuổi của con còn rất bé. Từ xa xưa, nhiều người cho rằng, phù thủy là có thật và sự tồn tại của họ sẽ luôn làm hại đến cuộc sống của con người. Nhưng bên cạnh đó, có khá nhiều câu chuyện thú vị liên quan đến thế giới phù thủy không giống như tưởng tượng của con. Conm vẫn thường nghĩ rằng, hình ảnh phổ biến của một phù thủy đó là một người phụ nữ già xấu xí với mụn cơm trên mặt, cười chổi và khoác trên mình chiếc áo choàng đen cùng chiếc nón chóp nhọn. Mụ là tượng trưng cho cái ác, cho bóng đêm và sự đen tối ...Năm nay ba mẹ đã động viên con hóa thân thành phù thủy. Ban đầu con rất sợ, rất không hợp tác vì những định kiến xấu xa về những mụ phù thủy trong câu chuyện coor tích con đọc, trong những thước phim hoạt hình con xem Thế rồi, định kiến ấy đã thay đổi. Con đi chọn đồ hóa trang và thấy nhiều bạn nhỏ đều thích mình thành "mụ phù thủy bé nhỏ" cười chổi thần Thay vì bay đi đó đây làm việc ác, "mụ phù thủy nhí" lại là hiện thân của sự công bằng, mụ sẽ giúp bảo vệ những ai yếu thế trong xã hội, giúp trừ gian diệt ác ... Vẫn chiếc áo choàng đen tượng trưng cho bóng đêm, vẫn chiếc mũ dài đội đầu với cây chổi thần. Con gái đã thay đổi và hợp tác vô cùng để tạo nên những phút giây hóa trang rất xuất thần của con gái mùa Halloween năm nay. Từ ánh mắt, diễn xuất ... ba mẹ ưng lắm luôn. Con đã cùng ba mẹ làm nên một kỷ niệm đẹp mùa lễ hội hóa trang năm nay.

Năm cuối bậc học mầm non, ba biết con đã trưởng thành hơn trong suy nghĩ. Con cũng đã tự lập hơn trong việc ăn, việc học... Và quan trọng con vẫn nuôi và ấp ủ trong mình những khát khao được sống đúng với thế giới tuổi thơ của mình. Nơi ấy con đi có ba mẹ luôn đồng hành ủng hộ. Vững tin con yêu nhé!

Chu Hồng Đông

Con về thăm lăng bác

Đúng ngày sinh Karl Marx (Các Mác) 5.5.2018, con gái yêu Diệu Anh được về báo công dâng Bác Hồ kính yêu ở thủ đô Hà Nội. Một ngày trời trong xanh lắm! Một năm học sắp khép lại, Chích Bông năm học qua có nhiều tiến bộ lắm. Ba mẹ chúc con ngoan hơn, học chăm chỉ hơn để xứng đáng Cháu ngoan Bác Hồ, xứng đáng là học trò của ngôi trường mang ngày sinh của Bác trên quê hương cách mạng Thái Nguyên.

"Đi từ bản làng xa xôi . Chân em bước qua bao núi .Núi nhìn theo lá rừng reo. Chân em bước qua bao đèo. Núi muốn hỏi, suối nhắn hỏi "Sao bạn nhỏ vui thế , Xin nói cùng nghe !". Nào

nước nhiều, em vui nhiều. Hôm nay được về thủ đô thân yêu. Đến thăm lăng Bác Hồ..."

Bài hát thủa ấu thơ em bé nào cũng được các cô giáo ở trường dạy. Và hôm nay, từ mảnh đất trung du, quê hương cách mạng, con gái bé nhỏ gần 5 tuổi, lần đầu được mẹ đưa về "thủ đô thân yêu", "đến thăm lăng Bác Hồ ...". Không đi cùng con trong hành trình ấy, nhưng ký ức con kể lại cho ba nghe sau lần viếng lăng Bác thật cảm động. Con kể: Bác nằm trong lăng giấc ngủ bình yên... có những chú bộ đội đứng canh cho Bác ngủ. Con kể về không khí trang nghiêm khi con được đi quanh khu vực Bác nằm ngủ. Các bạn xếp hàng, nối đuôi nhau đi một vòng quanh giường bác ngủ.

Trước hành trình, ba đã dặn: "Con về thăm Bác Hồ, con sẽ báo cáo thành tích với Bác con nhé". Con thuật lại, con đã báo cáo gì với Bác. Đó là con ở lớp rất ngoan, biết lời cô giáo, ông bà cha mẹ. Con báo cáo về những phiếu Bé Ngoan con được nhận hằng tuần. Con báo cáo về con học vẽ và được ba cho rất nhiều điểm 10 Thành tích 5 tuổi con đã biết ăn cơm hạt, con đã thuộc 29 mặt chữ cái và chữ số trong phạm vi 20. Con có thể vẽ truyện tranh và bước đầu biết ghép vần những tiếng đơn giản.

Ba biết ngày nào con đến Trường cũng bắt gặp hình ảnh Bác Hồ kính yêu bế một em bé trên tay. Trong muôn vàn tình thương yêu của Chủ tịch Hồ Chí Minh dành cho nhân dân, Người dành cho thiếu niên nhi đồng với một tình thương yêu đặc biệt, đặc biệt hơn cả là thiếu nhi vùng Việt Bắc, trong đó có tỉnh Thái Nguyên, quê hương yêu dấu của con gái ba mẹ. Tình yêu trẻ thơ của Bác không đơn giản là một tình cảm thông thường. Đó còn là một tình cảm sâu sắc, rộng lớn xuất phát một chủ nghĩa nhân đạo cao cả với ý thức rõ rệt là các cháu sẽ trở thành lớp người tiếp tục sự nghiệp của cha ông, những người trực tiếp xây dựng xã hội tương lai. Ở mỗi giai đoạn cách mạng, khi vận động tập hợp quần chúng, khi tiến hành hai cuộc kháng chiến cứu nước, xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc, đấu tranh giải phóng miền Nam thống nhất đất nước, Bác Hồ đều có thư và thơ cho thiếu nhi. Mở đầu bài

thơ "Kêu gọi thiếu nhi" Bác Hồ đã viết những lời lẽ hết sức giản dị, thực tế và chứa chan tình yêu thương: "*Trẻ em như búp trên cành. Biết ăn ngủ biết học hành là ngoan*"

Rõ là những lời nói từ trái tim đến với những trái tim, những lời nói cho thiếu nhi mà cũng cho tất cả mọi người. Lời kêu gọi ấy của Bác Hồ có sức lan tỏa mãnh liệt trong thiếu niên nhi đồng cả nước tham gia đánh Tây, đuổi Nhật, giải phóng dân tộc thống nhất nước nhà. Đã có biết bao tấm gương thiếu niên, nhi đồng anh dũng hy sinh vì nền độc lập tự do của Tổ quốc mà tiêu biểu là Kim Đồng, Vừ A Dính, Lê Văn Tám, các đơn vị nổi tiếng như: Đội Thiếu niên du kích Đình Bảng, Đội Thiếu niên du kích thành Huế, Đội Thiếu niên du kích Đồng Tháp Mười ...

Giàu tình nhân ái đối với mọi kiếp người, Bác Hồ cũng luôn thường trực tình cảm yêu thương đặc biệt đối với thiếu nhi. Người gửi tặng vở và những dòng thơ giản dị nhưng chứa đựng tình cảm và sự quan tâm sâu sắc cho một thiếu nhi người dân tộc ở Cao Bằng.

Trước cách mạng Tháng Tám, trong khi kêu gọi thiếu niên đoàn kết đấu tranh góp phần vào công cuộc giải phóng dân tộc, Người không quên nhắc đến trách nhiệm của các em: "*Tuổi nhỏ làm việc nhỏ. Tùy theo sức của mình*". Đó là những "việc nhỏ, nghĩa lớn". Bác khích lệ các em rằng biết lễ phép, vệ sinh, biết giúp đỡ đồng bào khi gặp khó khăn, nghĩa là tự rèn luyện mình cũng là tham gia kháng chiến. Sau Cách mạng tháng Tám, trong thư gửi cho học sinh nhân ngày khai trường đầu tiên của nước Việt Nam dân chủ cộng hòa, Bác chỉ rõ, học sinh được may mắn tiếp nhận một nền giáo dục mới, độc lập: "*... Non sông Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc Việt Nam có bước tới đài vinh quang để sánh vai với các cường quốc năm châu được hay không, chính là nhờ một phần lớn ở công học tập của các em*". (Thư của Bác Hồ gửi học sinh nhân ngày khai trường).

Chúng ta cảm động trước tình cảm, lời hứa và trách nhiệm của Người dành cho thiếu nhi: "Bác thương các cháu lắm. Bác hứa với các cháu rằng: đến ngày đánh đuổi hết giặc

Pháp, kháng chiến thành công, thì Bác cùng Chính phủ và các đoàn thể cùng cố gắng làm cho các cháu cùng được no ấm, đều được vui chơi, đều được học hành, đều được sung sướng..." (Thư gửi thiếu nhi toàn quốc nhân ngày 1-6 (1-6-1950). Từ sau Cách mạng tháng Tám, gần như năm nào cũng vậy, trong bất cứ hoàn cảnh nào vào dịp kỷ niệm ngày Quốc tế Thiếu nhi 1/6, hay Tết Trung thu... Bác đều viết thư cho thiếu niên, nhi đồng với lời lẽ luôn ân cần, trìu mến, chí tình, Bác luôn căn dặn các cháu phải ngoan ngoãn, đoàn kết, thi đua học tập, lao động, chú ý rèn luyện cả về nhân cách và thể lực để trở thành công dân có sức khỏe và tiến bộ, để đưa nước nhà "tiến kịp các nước khác trên toàn cầu". Trước lúc ra đi vào cõi vĩnh hằng, trong bản Di chúc của mình, Bác đã hai lần nhắc đến nhi đồng Bác viết: "Cuối cùng, tôi để lại muôn vàn tình thân yêu cho toàn dân, toàn Đảng, cho toàn thể bộ đội, cho các cháu thiếu niên và nhi đồng..." (Di chúc của Chủ tịch Hồ Chí Minh).

Con thấy đấy, Bác Hồ là người có một tình yêu bao la, nhưng hơn cả, Bác rất yêu thiếu niên, nhi đồng và những em bé ngoan như con và các bạn. Nhớ ơn Bác, con gái hãy cố gắng học tập, tu dưỡng và rèn luyện đạo đức thật tốt, trở thành con ngoan, trò giỏi để xứng đáng là "Cháu Bác Hồ Chí Minh" như Người hằng mong đợi con gái nhé. 5 tuổi, lần đầu con gái Diệu Anh được về thăm Bác. Rất cảm động đúng không con gái yêu. Cái thiệp liêng ấy đã chấp bút cho ba lưu lại nơi này để sau này con gái đọc và thấy mình cần phấn đấu nhiều hơn nữa trong cuộc sống và học tập.

Chu Hồng Đông

Yêu con thật nhiều!